

ספרים חדשים

ברזל מעבר לסדר

עורא ריפלים : מוסק רוסמן נושא עמי מאון-אמת וכנבל. הוא יוצא מפלגת שלפני מלחמת המלחמה לעלות לארץ הודו. נמשכה 37 שנים של עסקנות ואי-נבילה : מלחמת המלחמה, גל-אגים מעבר לאוראל, ארץ גוויה בערבות אוזבקיסטאן, רחאבלי-טאצית פוסט-סאליגנית ושערי-יצאעא נפולים. התקשורת של מי שלא נשבר פורצת את הסדר והולך שבמסל הנבול חמוץ מגיע לארץ ויזעו התקוות.

מפריים שוויטפוען בשנת 1980

היבסקציה כבידות המועצות

מדיצ'י אלפישלר : מה ויתנה ג'יבסקציה? סנה היה מעמדת בוחגי השלטון וקומוניסטי וממ וזו יחסית ומעמדת בפעילות החזרות ברומיה של מי המהפכה לאחריה? סוקר מלקי המאיר את דיקת הפוליטיקה החברת של האינרצו הקומוניסטי היחיד בהקקלים ממחפבת אוקטובר עד לפרוקתה של היבסקציה בשנת 1980. וסיון לרוח בתולדותיה של היבסקציה, שקיבלה משמעות חיונית מעבר למקומה ולכחה, חזר והמנעו מלחם הוויכוח האדואולוגי. 392 עמודים.

נשארתי בחיים

מנדי גורי (ברובי) : עדות אישית של ניצול השואה. עם השתלשלת הגרמנים על הנגרות באפריקה 1944 נאסר גורו למשלות הראשון לאושוויץ. אחרי חודשים רבים של סבל במחנה ויסטוריסודות הגיע לבידן-בלון וזחיסר בצרות המוות שלק מעשים שרדו ממנה. הספר תופיע בהוצאת "מורשת" וקייבוי דליה.

קטן נעורים

משה זרמלי : פרקי השוואה-הצעיר בווארשה - מראשיתו בשנת 1928 ועד למדל הנשיות המאוחרת. בו נאחזים פרק משאר זה ברוב עם וחסול הקהילה החזרות המסוארות. 1943, בו נאחזים פרק משאר זה ברוב עם וחסול הקהילה החזרות המסוארות. ספר תעודי-חזויני המביא תמונת מערות כהנה, נכרונות, תרבות התרבות מפי עדותיה הריים של הקו, סיפורם הקולקטיבי של רבים. בספר ישירות תצלומים ונאמרים.

עץ הזיון

חיה רחובות : חיה למששת פועלים יהודים בלודז', שהתה 4 שנים בגטו תשלחה לאושוויץ. שחורות ב-15 באפריל 1945 בבידן-בלון. המרד-לוגיה, שיד-החיים נפתחה במחנות סיפורית עשירת-הוארים על חיה חיה של יהודי לודז' ערב המלחמה ובשנות השואה. וכה לגיקורות נלחמה ופיסים בקינות ובאונגוניה. (כרך א' : 533 עמי (כרך ב' : 604 עמי : כרך ג' : 576 עמי)

מלך רתן לודז'

זבי ברלב (בלייכר) : סיפורו של בן קראקוב שודח בו 13 בפרוץ המלחמה, עבר את ימי הגיוס, ורק עם אביזר הוצע אל מחנות פינוקין, אושוויץ, סטמבובין, מאומאווו וזנון קולר פיליפ-וורי-שיפר : יהודה באואר : שולם תולבסי : נפתלי קאציצ'מפ :

קוממיום לחופים

מבט לאחור : השואה - מחקרים היסטוריים : יהודי בילורוסיה המערבית בשואה : יהודי בשבי על אדמת גרמניה

חיים קזיל

פעילות המלחמה הארץ-שואתית לשאריה הפליטה, 1945-1949 (ב)

זוה פרסום ראשון של ספר זה. שכתבה לפני יותר משלושים שנה חלקה הראשון של העסקית נחתה בליליט מרשימי חוברת ל.

במערכות החינוך

רביב מוספר הילדים בעמכות-החוקים, ימים גרשה שיסקית יותר לבעיות החינוך. אמנם מראשית דרכו בהקמת הילד-למד-לשם, מושמת לז-מיוחדת לבית-הספר השולחים וזו פעלים לא. רק בוקממם בארצונם של בתי-הספר הממונות והדשים אלא רבים ביניהם עסקו גם בערוא-קמשי (בהקמת-הילד). אולם פעילות כזו ו לא הלמה עור את ממדי הבעיה כעתי. אם בהבאה, לוקמניה וזו בבת-הספר במחנות פחות מאלפים. לז. חיה-עמיה ולי. מוספרים. ל-1980 תוסף גלילות וזו כ-1800 ילדים בגרו-הילדים. על מעונות-הילדים צמחה-הילד-הנעיר צוקר כבר באחד הפרקים מקודמים. ראיון מקובנות-קודם כל, לקריאת-מלאה והאחריות למהלך המסודות של עליות-הנעיר, אולם בואת-לא-האופנתו. אאנו נמנע עם המורים מבין שאריות-הפליטה ציבור זה של. סאומ. מקורים-הילד. פעונו למדי. וזו ביניהם מורים ותיקים בעלי ניסיון פוראנוג רב. בבת-ספר של. "העברות" בפולין ולישא שמלפני המלחמה וזו ניצתם מורים צעירים אשר זזו שנתם של. אסקו המקצועים והטת השכלתם ויחה יחדה חזק. גם מנהגים רבים אשר לא אלושכר לראוי לתפקידם אלא דביק בילדים והמנוב. ליונכם באין מורים מואמים. יונה. אמנם גם שיות-הנעירות עם המורים והחוקים, ולעומם דוחק אתם, לא היה בלי המלחמה. הם היו אמנם ברי-ביה בשלוח ובמחנות העברת חזו גם בעלי ניסיון והאקטי, אך רוחה של ארץ-ישראל ותודעה-היחה לודת וזה להם ומצוית-הספר שלחם ביד רוח וגלות הלישאית או הפולנית חוסרת להם הזמנה לחנוכה ונעונו. לחלוציות לחינוך לעבודה ולכל הערכים החשובים כל-כך לחינוך הילד בארץ. אך בוחוק בו היינו נתמנים היו אלו בעיות צדדיות, העיקר היה בהבטחת לימודים סדירים.

פלישתו הראשונה עם המורים ויחה מותר למדי. בראשית שנת תל-לימודים תשי"ו נוסדה הסתדרות מקצועית של מורי שאריות-הפליטה והסתדרות זו הגיעה 133

הפעילות הארצית של שירות הפלילה

תוספות לפלילים

אולם התכשרת התקלאת, ובתוספת מקצועיים לא היה בהם אישום. פתרון לענייני תכשרותם של הפלילים, לזיהום התעודות בארץ ולא לשאלת העסקתם, כל בפנינו בכל חומרתו. למעשה, חברה היה נהיר לנו מזהם בואנו לרומנות, אפוא שנתנו לארבעה את השינוי של ריכוז עתדים גדול בגרמניה השבנו לנו את החובל, במקרה הטוב ביותר, להעסיק רק אחוז קטן של הישוב. כן היה ברור שהעסקה של המונים בנתה לא תלכוץ, באשר ויחידים, בצדק, לא יהיו מוכנים לקורות מוציג כפס לשיקום הריטוריה של גרמניה. ופתרון הנראה לנו היה בתפנית קיסרית גדול ככל האפשר לתעשייה, תגמול, אם אפשר במשמורת מיוחדת ונס לכוונתו וגם השופט רשקוני, אשר לפינוי תלכוץ את השאלה בפגישתי העניינית הראשונה את סבר כי נוכל לזשג תמורה ולשאלתו להצעת כונו. או אז עדיין לא ידענו להעריך גובה את העצמי, בשביל התקלות, אשר עמד בדרך להצמח חוק קטן של חיילי הגרנדארד וטקני ציבור, נתקלות, בקר אסום במערכו, בפני לא לחזור על הצעה זו אם אין ביצועי לקיפם מן הוצע להצטרף אל אסום חבירי יעני לי גרנו, איש לא היה מוכן לעבור במשק הרומני, והיה תעמולת שארית-תפליה כי טענה זו איננה מצדקת ואיננה כנוי כי מה כבר יקלה עברותם של אסום יעני פלילים להזסיק או לגרוע בבחינה מחדש של כמה עברותם של כמה אלפי רומנים בשאלת חופות על ארצונם של הפלילים עצמם ויא יכולה לחרמה חשיבה, באותו יעני כי כסתירה עם הרצונם המעמיק כי מגיע להם לזיות תקופת, ככלל, כי הוא באה לא התולה המשק הגרמני, ואיננו הבינלאומי לטעם (אנדרט) אף יעדות ארד"ב ומתנגדת על ידי רגיונים. אך העובדה שיכולתי להסביר את חרקה, האמיתי של הפעולה נגד כל תוכנית ריאליה של תעסקה לא הפחיתה ממשקלן כי גם עכבת גורם, במובן, הוא אמונתם של הפלילים כל עוד לא חשונה הפסיכולוגיה נוסף עוד שבתפנית זו חרשים בלבד ולכן לא כדאי להחמיר בתוכנית רחבות תחום במיספר גדול פרויקט לממשך.

עמך בשלתי תיקי ובמרוי 1946, נשמרה הלי-זרות, לפחות בהגולם האחרון של שארית-תפליטה, חובר לזם כי חיסול המנות יחדש תקופה ארוכה מאד כי תבטלה, תסכי חשוק אובלים כל חלקה טובה בציבור הפלילים. על-ידי ראו גם לז בתוכנית התעסקה תפקיד עיקרי בשעה זו: אולם ציטתם לצניח-זיחה פשוטת כדי רבנות על הערכה מפורטת ביותר של לוחם ושל דצודו-השליטות לעשות לעניינים. מתן מעמד רשמי לוחד ומרכיבי עדי חוק את השליטת הלי. תכנייתם חוקר-זוגל החדש לייצור. חלק מבתי-חורשת אלה יעבוד לסיק הצרכים של

מזר מארז לסיסור עבודה עם הולד ומרכיבי הנוינט, התכרזה על שביחתי אבירי לא היינו צד בסכסור, והעורבו בשביעת כמותים החלצנו לזבא את האדום ליד ימם שחסידי את הנאי העבודה של המורים. יכינו ועדת מביץ כל היתרון השראוניים במור המשלוח אשר יחד עם ועדת מביץ המורים המקומיים שביד תוכנית למורים זמנית להצפת של מיספר ספורי-לשור, או כל אלה רק כמובן, רק פעולות של שעה-חזירות ולא היה בנוי לעתור את תביעה באופן רמני את הדעת

בינואר 1947 נחשג המסע עקדני בין תהולת הטובות הנוינט על שינוי משלוח גדולה של מורים אוישראליים לאירופה ובשיק למחנת ברומנה ואוסטרית, פרטי נחמסם עובד אחר-כך על-ידי באי-כוח משלוחנו (ני לוח י לוי אגנולי) עם תהולת הנוינט בפאריס. חקמה מורצה לזיוג תוכנות כמסד משותף של הטובות החדות גזינט במעשה זו חונמחה והחזית היה בתי-זמספר ונגי-זיללים, והראשון במעשה זו חונמחה והחזית היה ג לזיוג נחמטה לזיב-ראש ראשון שלון עם חקמה המוצעה נוצר תכלי להסדקה החינוך. מלוג מפקחים על בתי-זמספר, עובדה תוכנית-לימודים, תבוא ספורי-לימדה מן תארך תורמסו ספרים נוספים, הוסדרו תנאי העבודה של המורים, פועלי קיבלה תיקוי רחוב, אמנם, רק עם בוא המורים-השליחים מן תארך לראשית שנה הלימודים תשי"ז, אולם כבר בשנה שלטני-כו השג תרבה, המשלוח יקרה להתברך בכך שלא נשאר ילד בלי חינוך. והינוך היה עבר וסרדי ילדים אשר במשך שנים נבצחה מהם אפשרות לימוד, יכל עתה לשקוד על למחיקתם על-ידיהם נקלטים זרעם בקלות בבתי-זמספר ואף אדם מנסדדים אלא שול, אף לכל החיות.

בעיות החינוך לא היו מסוימות לכת-זמספר בלבד. ראינו צורך רחוק ציוני בעידוד פעילותו של תרבות-זמנוע החונמות והחוצות ולכן החלטנו להכיל את מיספר השליחים העובדים בתרבות ולתעמך על שנים-עשר במובן פסא כי בתחילתם הפועלים במסרות הילדים ובקיצו-זמנשדה עבדו בתנועות-תרבות אפשירות, ביחוד באירגון סמונאריזמים ומי-עיון. יש לציין במיוחד מפתח מרכיבים את המסנאריזמים הארצים אשר קיישו החונמות בחורף תשי"ז: יסמל נארוץ של נח"ם בתגלתם של חל כנולסות צ, רדונשיית, אל, גלילי וזחה וסמונאריזן של, דוד"ר, בתגלתם של יצחק טובנקל, מרסלבסקי וא בודיל-הוק עם הזרימה הגדולה הגיעו כמובן גם אלפי חברים לחונמות תחלוציות רבים מאורנגים בקיבוצים, ובוים המהינות הכללית של השלטנות לקליטה הפלילה איששוד לזרחי את מסגרת התכשרת והקלאית, במשך חודשי תיקי יסמל נוספו כ-20 נקודות-הכשרת ובמרוי גמבאו קודר ל-3500 חלוצים בקיבוצי-הפליה שונים נוסף על התכשרת התקלאית והקמה גם נקודות-הכשרת לספנות על-ידי חלוצי (קיבוץ, גובשי הים" בדגודוד) ושתי נקודות להכשרת בדינג מן נפתולי הממנות הים" בקיבוצים מקצועיים מטעם, אור"ש" ובין ומלמדים של בתי-ספר ארץ-ישראלית וחתוצים חבירי הקיבוצים אחוז ניכר.

הקצבת ובחירות והכנס לאדם המעובד בקבל שר תמורת עבודתו...
כי בכל מהות היפחיתו קניינות אשר בעל זכר העמל לקנות זאת כל מצריר
המותר תלוי-נקודות בהם שתולם-שכרי המענה נסתה-חוקלה ללכת בדרך זו
אבל תפסקה מלך כי נתברר שהעובדים אינם קונים מצדדים למפעלים השימשי
אלא לפי ערך תולדי-שקל-שכר משותף. לכן תגיע-לשישה-שקל-מבנות-דוגמת
שכר אשר היו משתלשלל אמנם בתולית סטנדרטיות או תמצית העיקר
בובולית אלו היו סיגוריות אשר בימים אלה היה המפעל היציב-למדי-הערך-הנאמן
ביותר. ששת תשלום זו והגנתה אחרי-כך לגבי כל המעובדים בשחרות המוחנת:
למחירם, תפקידים, השוברים וכו'.

ללא ספק היה בשיטה של דריגות השכר משום המקדמות נכרת באשר-הנאמן
המעובד לא היה נידון עור לקבלת קיצבת אלא ידע בהו הממשלם שהנאמן-לכא-לקבל
המותר עבודתו. ולשו זה אינו יורד בערכו באשר השכר לא השתלם-בכסף-אלא
בסיגוריות כי אלו היו לא רק שוחר כסף אלא ייצגו כסף בעל ערך-יציב-אמתי,
הארצישראליות, ואינו בעין רעה את ההופשים הנדרלים בין הדרגות השונות-התחת
העליונה ולמה פי שלוש גבהה מן המעמלם, אבל דריגה זו התקבל על דעת
הפליטים הנגידים כאור.

הבקורות שלנו חופפות. בעיקרה כלפי אופי התמטקות. פחות מ-20% מכל
סקבלי השכר לפי שיטת הדרגות נ"ל היו עובדים בהתי-המלאכה של המועצה
למעטות ואילו חרוב הנודל היה עסק בשירותים. זה אומר-כי בכל מקום "עבדו"
הרבה יותר אנשים מאשר היו נחוצים, דבר אשר תוריד את רמת העבודה, אף המצב
שלה ועלול היה להיות כל חום נורמאלי לעבודה ולפרייה; אפילו שאלו או
עצמנו לא פעם, אם אין להתעסקות בפסחור ובשוק השחר עדיפה על פני "נבחרו"
הטליות המנוונות את הכוחות היותרים בהאם.

המפלגים של המועצה למעטות לא הטיפו הרבה לפרוקדטוריאציה של
המפלגים כי התי-מלאכה אלה היו רובם ככולם במקצועות המסותלים של החר
ונולד ועבד בהם לרוב אנשים שרכשו את מקצועם עוד לפני המלחמה. ערכם
של המפעלים האלה היה בכך כי תעסקו את בעלי-המלאכה והוציאום במידה-יפה
מן השוק השחר. כאן נתחיל לתנות והיי פועלי מסויים אשר לא היה חוקי-מבול
פועלים נורמאלי, על כל הבעיות של אינון פועלים, מלחמת על השכר, על זכויות
סוציאליה כגון חופש שנת, ימי מחלה וכו', המפעלים והים עבדו לעבודת רק על
שיטת עבודה קבולית. כאן נתקלו בבעיה מורה, אשר אפשר להטבירה רק על
לקו תכלולת הנאמנית חרמט הממוחמת. העובדים בקבולת, בהיותה רק על
התולכו פחות על דריגת שכרם ועל נורמות של ייצור מאשר על כמות המפ-הגלם
הדורשה לייצור של יחידה. הם חשבו כתישה מצדקת בוחלע את הדרשה כי
במסר לדידם חומר-גלם עורף שאותו יוכלו לעבד עבור השוק והופשי; ומידת
האאונומיה"ה המתרת, כפי-שקראו לרוחם אלה מהחומר העורף, היחה סלע המחלוקת
היקרי בינם לבין המועצה למעטות.

במשך כל שנת 1947 השקיענו עבודה ומחשבה רבה בחיפוש תוצרים היעילים
יותר למעטות מאקסטימום של פליטים ורק בסוף השנה כאשר נוכחו לדעת כי

המחנות חלק לצורך ייצור. על-גמל לעודד את רצון המפליטים לעבוד יש לשלם
לדם את שכרם לא במארוקים, שאין להם כל ערך, אלא בדולארים או בלירות
שטרלינג, אשר יספיקו בחלקם על-ידי הממשל הצבאי ואנו-ראו ובחלקם על-ידי
הגירומם. גם כל המעובדים בשירותי המחנות יקבלו את שכרם לפי שיטה זו. בחזר
זו קיפו למעטות 36,000 עובדים. היה ברור כי תוכנית זו היחה פור והיגומה-של
אנשים שאבו להם כל חוש לפורפוריות ולא ידעו ללבוזין כלל במעמלם.

תוכניתנו היחה צנועה בולבה. הצענו להכפיל את הקיף וההכשרה תוקצויה
ואת קושיה התי-המפטר המקצועיים, לייסד במחנות התי-מלאכה אשר ייצרו את
צורכי המחנות בתלבישה, תעלה וכו', לאורן פלוגות-עבודה קבועות בנות לשם
שיפור תנאי הדיור במחנות, להעסיק קבוצות פועלים בעבודת חרובת הצבא ולאפשר
עבודת הממשלות מיוחדות של פועלים ומתלמדים חרובים בבתי-חרובת בהם יוכלו
לרכוש מקצועי. הצענו כי ישולם למפליטים שכר במארוקים או ינתנו להם כרטיסים
המכונים אותם לקניית מצורי תלבישה, והישים וכלי-עבודה בשוק הנורמלי במקו
רשמי, בצורת שלשברם יהיה ערך ריאלי במצורכים אשר יקלו על קליטתם באר
הגירומם. על-ידי צירוף כל הדרכים הללו קיוונו שנוגיע למספר של 15 עד 18 אלף
מפעסקים, גם חשבונו שנוכל לייצר צריפים ובתי-יער כשיכלי תעלות ושתלם פסחים
של התוצרת יימכר על-ידי האירגונים והידידים באר"ב. התברר כי גם תוכניתנו

"הצנועה" אשר תחילה נתקלה בהתנגדות הוועד המרכזי, היחה אף היא רשונה
לגדי. להמשחת היה צורך בתועה חוקה מאד בין המליטים עצמם, בחלק מהם
על השלטונות כדי לקצץ ולקצר את כל סכר המכשולים הבהיקודאטיים בפניהם
נמצאת המחירת לשם הבשחת חומר-הגלם — ועל הכל, במספר נכר של מדרבנים
ארצישראלים. וכל אלה היו חסדים על.

הגירומם אמנם גם הוא רצה לפעול למען העסקות תפליטים ומנהל תוצרי
בנורמטי גרם אפילו את הסיסמה: "הקץ לסיוע! הבו העסקות!" והביחה לא
תקציב גדול חומר-גלם, אלא גם גיוס של עשרות מומחים לגירוע ותוכנית
אחרי יבחות רבים תוקמה מועצה למעטות לפי מחכונת המועצה לזיונה-במבוס
לגירומם אך כאשר נגשנו לעבודת התברר, כי חסר חומר-גלם ובעלי-מק
להגלות העבודה וגם התקציב המוכסח לא היה במצא. הגירומם בחר בדרך זו
במחנות הקיפו התי-מלאכה, אשר ספיקו הוצרם לפי המונח של הגירומם
של אור"ב. התי-מלאכה אלה תעסקו בשלישת אלפים פועלי ערם, בק
הכשרה המקצועית ויה אפסי כי אלה היו מתפרות סטרליות בתלבי
לסריגת ורק עשרות אחדות עבדו בנגרות, חשמלאות, ממת קומיות.

גם בתוך המשלחות התפלגו המדעות. היה חלק בתוכנו שראה את עיקרי
תוכניתו תתעסקות בתחום והתכשרת, וזו זו המקצועית ותו לעבודת כפיים בכלל
היינו בעד מתן עידוד חומרי לעובדים אך לא ראינו בעידוד זה את תועלתו
היה ברור לנו כי שום עידוד כלכלי לא יוכל להתחרות עם הסיכויים הרבים
אשר תבטיח השוק השחר לעוסק בו. הייתה בתוכנו קבוצה שניה — ולפיה
היה נציגנו במעצה למעטות, י לוי — שראתה את עיקר תשאלת בלפול

המעבר שעליו לשוחח בארץ זוארוב, עד אשר יגיע לארץ הנכספת, אהפך את סודותיה לקואט עתידו, או תמכר כשידאגנשים המדורים רצון חוק שאר הזקנים חולקים, וגם אלה רק בחלקם, ידעו לפנות על עצמם את המשפט הנחמד של: "למדת שור" ושל עבודת רצינית, נגד רצף זה שפלו גורמים פסיכולוגיים וכלכליים חזקים ביותר. עמדנו כבר על העבודה: כי המסד של עבודת-המפלים במחנות-הזריחה וכן המסד של עבודת קשה ומגאם כלכליים רעים בררית בזמן המלחמה השנאה על רבים את העבודה ככלל ואת עבודת-המפלים רעים בררית בזמן המלחמה השנאה לזון כי ישנו בגרמניה רק זמן קצר דחוקא מורבים הצעירים ביניהם, המוכנים להעפלה ולסוריה החדר הארופה, לא דא עוד לתקשר לעבודה וללמד מקצוע אשר ירוק אולם לקום לפעול ופן ממשד. המהרה בין קריאתנו להעפלה לקריאתנו לחיי עבודה לא היתה מדומה, אלא אמיתית. נוכחנו לדעת כי תלמיד "אורטי" המפעלים במפעלים של המעצה לתעסוקה יענו פחות לצד העפלה ולצד תעסוקה משאר חרבי המנוחה (כלל ההאגה אינו חל על התכשרת והקליאת בגלי אופיה החלוצי המהיר, אולם תעבות להעפלה וחילופי-גברי המכוסים בקריבוני המכשרת גרמו לכסוף לכישול-ערכו של החוות והקליאתו במקום הנכשרת ומל כד ער דובר).

מצד שני קסמו האפשרויות הכלכליות אשר נפתחו לפני רבים במשך הזמן המפלים של גרמניה, השוק השחרר אינו המצאה יתירת ולא מתפולין יחיד, רק שחרור קיים בכל מקום בו ישנו מחסור במיצרכים-זחוניים ביותר המא מפוחות ותר במידה שבה המחסור של האוכלוסיות הוא יחד וזהו איננו מאוחדות באופן מלא, אבל את עצמה למען התגבר על המחסור. במחנות אלו היו התנאים לפחות ישיק השחרור בגרמניה יצאים מן הכלל, וזה מחסור במיצרכים חיוניים ביותר: בגידול, בחלב, בשמנים, היה מחסור מוחלט בעוד מיצרכים שאף הם בחינת צורך חיוני לרוב האוכלוסיות, כגון: קפה וטבק, לעומת זאת היו הגרמנים עשירים במחנות לרבים היה טוב בהרבה משל כל שאר העמים באירופה, היו במשך שנים שודת גרמנית את כל ארצות אירופה, לא חסד והימים ששונים הכשיסם בגרמניה, בתוך הארץ הרוסה הממשק המרוסק הזה היה קיים משק אחד שופע ומוצלח. המשק של הצבא האמריקני אשר לא היה חסר דבר, התקניסוהו הצבאות אשר: מלאות כל טוב שבא מאמריקה; מוזן משונות, בדים, ממתקים, סיגריות וכל מה הלב חפץ. והיה קיים מעל משקי שלישי — הוא מעל תפילים העקורים, על היו על אספקה שאף היא תובאה ברובת אמריקה, כלום יפלא, והצבא כי למחר תפולו צינורות המעלים ממעל משקי אחד למשנהו: וסיגרוהו, קפה, סוכרים וגזון משומר תחלפו המורות הזון קרי, בודים, מצלמות, שעונים ועוד, שיש זה השתתפו באופן פעיל רבנות ויילים אלקטרוניים, מיליטרים ארמנים וכו' גם בבת פליטים, היה כמבין, דוגמת שונות היה מי שתולוף קופסת סירינים פיסת סיגריות בחבילה ותאה היה מי שעסק בחליפין אלה בסיועו, היו בבת פליטים אשר לגביהם סחורחליפין לא היה אלא שיפור-מל במתאי היותם מאות ואחר-כך אלפים אשר הגיעו לדתם של סחורים מזלים ולבד הזו עסק אלקי ורבתה דולארים.

מפעלי המועצות זם כבר מוכססים וזה אין עוד תקוות לזקמת מפלים חדשים והצאנו את חכרנו מן העבודה המעשית במעצה ובמפעלית, תוך חיפוש הדין לפתרון זבועות חוקיות על-ידינו גם מפעלים אחרים אשר התחילו תחת פיקוחנו וכן אחריותנו הישירה המציין את המפעלים והאלו היה ערכם במקום הנכשרת, יש לנוכחי קורס וביתי-מלאכה לעבודות עור עדינות, שתי קבוצות מחלמים במכאניקה עדינה במפעלי "מטרומיט", בית-מלאכה לייצור עולות ילדים, מסד שדות קשור למעמד המכונית שלנו, בית-אריגה, מודרני, גרמיות ותחזיות אחרות אולם על המפעלים והאלו הקיפו לא יותר מארבע מאות איש.

פעולה מיוחדת בעלת ערך הייתה קשורה לביקורו של המפלים בבלי בגרמניה מר בבלי בא בשליחות מיוחדת מטעם הסוכנות היהודית והסתדרות המועצות ומשלה בשליחת שורות מספר, בעת ביקורו נפגש עם כל המנהלים במקום, בהן את השכלתם המקצועית וידע לזרז אותם במשתלמותם המקצועית הנוספת בגרמניה, עלו בדיעו להבטיח סטיפנדריות לכל אלה אשר רצו להשתלם בבית חורשת גרמנים וארבעים מהתסטים עברו לעבודה ולהשתלמות במפעלים הנשוקים בייחור של התעשיית הגרמנית כל המנהלים והאלו הסתדרו מיד עם עלייתנו יפה מאד בעבודה.

אין לסיים את הפרק הזה מבלי לזכור גם את פעולתו של "אורטי", הפסח ון, בעלת מסורת של עשרות שנים בהכשרת מקצועית, החזיקה בעבודתה בגרמניה בארבע 1946, עוד טרם בואו נוסדו במחנות אחרים, בית-ספר מקצועיים, בחליפין על-ידי ארשים אשר עבדו לפני המלחמה כמדריכי "אורטי" בליא ופולין, ושלחיים השקיעו עבודה רבה באירגון של קורסים מקצועיים והתקמתם בתריסר, "אורטי" החזיבה את הפעולה תבואה לגרמניה ציד רב לבתי-מלאכה כעבור זמן מה היו קיימים בתריסר או קורסים מקצועיים ברוב המחנות ובמספר מקלות זאלפי תלמידים בקורס בתריסר אלפי, עצם הפעולת חרעיו של "אורטי" בעיקר באיש למנהל את בית-הספר ובחבר המדריכים, היו בתריסר-אשר תורבים, (למשל בלאגוסברג, במינכן ועוד) ולעומתם היו בתריסר אשר התקיימו בסטאטיסטיקה מאשר במציאות התדיפה של "אורטי" אחרי פרוסות אחר בליס, גורלים סיעה גם היא להקמת מוסדות מנופחים וחסרי יסודות פריאורים, לביקורת העיקרית על פעולתו של "אורטי" היא כי מהנד רצון להגיע ללימוד כלכל כל האפשר של תלמידים לא נעשה כל ניסיון רציני לענות את פיהו, ומקצועי של ציבור תלמידים, "אורטי" הציפה אותנו בקורסים להפדת, לשיעור לשיעור, לטכנאות ראדי, אך לא הולכת בדרך הקשה יותר המבי תוצאות ממשיות בתקופות מקצוע לפליטים שבו יוכל כל אחד לתרום את חלקו למתפתח בחייו הכלכליים ולבנין הארץ.

עמדנו באריות על לבנינו בשאלת התעסוקה, כאשר לבטים אלה חלום בהן נתקלנו מסביבים אולי יותר מכל דבר אחר את העולם המשונה החלי בו חיתה נחמה שארית תפליטה, והגיון שלנו, הגיון התנועה הצינורית, המרכים של בניין הארץ, חייב כי ציבור זה של רבבות פליטים יגיד את חלקו

התנועה הציונית

עם הורמת הגדולה של הפליטים השתנו גם אופיית הרפואה האירופאית...

התנועה הציונית במחנות. התסחרות הציונית האחדית היתה מחשבתם ורצונם של יוצאי מחנות הוריצו וכו' עם ראשית הוריקה בחודש...

האביב רבו המעצרים על הקצתצפצפת שלה. עמדנו כבר בפרקים הקודמים פורשנום של הדיכויניסטים מהסתדרות האחדית, על מלתמם של אנשי העציר...

עם גידולו של ציבור הפליטים גברו מגמות הפיצול. עוד באביב 1946...

מפלגה של צינים כלליים בגרמניה ותיקף אותה כך הוקמה גם מפלגת פועלים...

צ.ס. ששללה את רעיון האיחוד הציוני הכולל כדוגמת הסתדרות האחדית...

ממדיים; וספקי ב' במצע הסתדרות הציונית האחדית, אשר גם לפרטים...

הצינים הכלליים לא סיפק אותם. מצד שני, שללה מפלגת פועלי ציון...

לפחות, את הפילוג אשר חל בשורות הפועלים בארץ ותבעה אחדות...

בגולה החלטה חופשית של כל חבר בתנועה ארצה לאיו מפלגה. למטה...

התנועה לאחת העבדות) הוא יצטרף. ברור היה שאין אידאולוגיה אחת...

מלאכותית; אם כבר מגיעים לתגדה מפלגתית, אין עוד לעצור באמצע התהליך...

חיים יחיל

בראיתנו את השוק בו היו עוסקים אלפים של פליטים אחוז אותנו צמורות...

ניסונו לתקוע את, העסקים הללו, לקרא לצפונם של האנשים, לתוך לפליטים...

את אורח-חייםם בעתיד; אך גוכחו לדעת כי בהטפת-מוסר לא נוכל לתופעה אשר...

במבוי סתום ?

אכן, ימי חורף חשין היו קשים ואפורים. המנוח הגבה של ימי החורפה...

החלה פג רעם גמר תנועה; באה והתפתחה ההתפתחות. אכן, העננו לאוכלוסיה...

המאזנים אף יחדים בגרמניה ואוסטריה - איצו תוצא ? תחורף היה קשה...

התנאים במחנות החדשים ירדו מאד. גייסנו את כל השליחים לעבודה במחנות...

הענינו במקום או של חלק מהן. דוגמה זו, השפיעה לא מעט על השליחים...

הענינו העיון לרופא של הענינים בוועד המרכזי. במשרת, תאפשרו לנו...

הענינו לרופא ובמסדרות אחרים על ציר התנועות המפלגתיות העולמית...

במבוי סתום ?

היה לנו קשה מאד להסתגל למפלגתיות קיצונית זו, אך לא היה כל ברירה...

אלא לקבל את מציאותן של המפלגות התארגנות, לעבוד אתם ולרכוש את אמונם...

למנות לעולמות בדרגה לפועל. ציונות, אשר תעשה לשמה, היתה דרושה...

פעולת העובדות רבה וממושכת. הוא לא היה בלי תוצאות. קודם כל, יצאנו צורך...

היה לנו קשה מאד להסתגל למפלגתיות קיצונית זו, אך לא היה כל ברירה...

אלא לקבל את מציאותן של המפלגות התארגנות, לעבוד אתם ולרכוש את אמונם...

למנות לעולמות בדרגה לפועל. ציונות, אשר תעשה לשמה, היתה דרושה...

פעולת העובדות רבה וממושכת. הוא לא היה בלי תוצאות. קודם כל, יצאנו צורך...

היה לנו קשה מאד להסתגל למפלגתיות קיצונית זו, אך לא היה כל ברירה...

התנהלה בצורה של מכרם חקיקתיים מנעול אונררי"א אלי ומכנה התנהלות קצרה
 בו המסחתי פקוח תמור יותר על התנהלים ולא זו בלבד, אלא שאצל אחד התנהלים
 נמצאת פקודת-התקנה (order of business) מנויפת של אונררי"א. תחומה כביכול
 בשם אחד הפקודים-המנויים של אונררי"א ניסח אחדים אחרי המעשה-בפקוד אצל
 הנהלתו זהו בביטוי-משפטי-אצל שעות-אחדות וריבוי על כל מניין שאילת. חיבתו
 כל הזמן לפעולה. הוא לא-באה-לפי-בצאתו פנה אלי המעיר: "דוד אגב, אם תראה
 את האנשים שיש להם זכס גם-פקודת-התנהלה, אולי תעיר להם כי גם מסית זה
 שם יפה!"

ניסוח, לשווא, לזכור את הפקודת-התנהלות. בדרמים שונות הנינו עד
 לצמרת השלטון הצבאי, אך התשובה-ל"התקין אותה: "אנחנו מעוניינים ביציאת
 היעדים ואנו מאחלים להם כל הצלחה-אך-אלוהם נדאגה שלא יתפסו אותם, כי
 אין אנו יכולים להניחם כל קורפוס-אלי-אפקודי לשותפות עם המחתרת היהודית."
 ח"ת, איפוא, ברור כי נמצוד לופש דרכים-התנהלה-אם-התנהלה צריכה היתה לזנוע
 למצבים הדרושים לנו. לקראת ראשית-הקיץ 1947 החל לנו גם סיכוי לאופטימיות
 יותר.

המכונו לפעולה רחבה בהתנהלה, היתה נראה כי היסודיים הם שבים בהרכב
 משותף בשנה שצברה. המוסד לעליה רכש אוניברסיטה חדשה; התקנה כי מספר
 האוניברסיטאות של יורל עור בהרבה. חסון של מדינות אחדות-השוכנות לחוף ים נשתנה
 אך הוא לטובה. אפשר היה להשיג יותר לפועלים לצרפת וזה אפשר לנו לשלוח
 חלק מן המפעלים ברכבות באותו חוקי עד לצרפת. טראנספורטים אלה אורגנו
 ל-י"י המוכנות היהודית בהתנהלה של אונררי"א הנצבא היה מספק לנו רכבות עד
 לגבול הצרפתי. כלפי חוץ אנשים אלה יצאו להכשרה בצרפת. במשך-שנת 1947
 היו לנו כ-5000 יוזות כאל. כמספר זהו היה הולך לצרפת. במכונית שלנו
 המעבר-גבולות שונים, לרוב סמוך ליציאת הרכבת, ליגאלית, גם-הזדה-ליאטלית
 לופתה למוני-מת. נמצאת דרך לזעירים על משטרת הגבולות גיליוני-כ"ב וד"ר
 לצורת ביטוח המקשרת את האלצבורג את גרמניה. אירגנו, איפוא, טראנספורטים-שמיים
 ומצרפת באוסטרית עוברת את גרמניה. המכונית יצאו מאלצבורג, ורקות, או
 הרבאו אנשים אשר היו צריכים לעבור במאסטרית לגרמניה ובעת-היא גרמניה
 מקום בו היה נמצא מנהל פלשים גדול בבאו-ייבנתל העליון את המפעלים. הם
 יצאו בשלום עד סלפלין. בתחילה זו התנהלה במשך חודשים עד שנת-הלה
 לשטות הגבולות היינו צריכים לחפש דרכים חדשות וקשות יותר. הראשית
 בלב היה גם סיכוי שנוכל להשתמש בתופה של ארץ נוספת בדרומית של ארץ-הפרה
 הרנונו במרוץ לסיכוי זה אך הנויני לא יצא לפועל.

באביב 1947 נרחבו ממדי ההתנהלה, אשר לא הייתה עוד-תולה-התנהלות
 בה. עתה היו כ-50% ממסרות העליה שמורים לחברי האיגודים וחלוצים
 קצת-הנוער ו-50% לעליית משפחת מן המנוחות. נכונותם של ישיבי המנוחות
 לעפול הלכה וגלה, וגם קפריסין לא המוידת אותם. הנהגה המצביעה הנוהל:
 י"א א"י ודופה ת"ש"ו". תוך שבוע ימים הוצאו מנרמניה למעלה

התנהלות מן המנוחות הותקנים גם התנהלים הנפשיים ביז הותקנים יצאנו מנוחות-
 הריכוז ויצאנו היעדות לבלי תחשיבים אשר זה עתה באו מערות סיכוי ואסתי
 המיכות הלכה ונישששו. אך העיקר נשאלה היסודית: כיצד נצא מכאן? כלום
 לא-נבטנו לשיק אשר אין-סוצו-מנו? במשבר המדיני-הממדי מיום ליום, מומן
 חלפה כל תקווה כי המלחמה-של-התנהלה-האמריקנית הוגשמה או תכלול
 תועלת המסובב אותנו נעשה סמך יותר יותר. הקונגרס היינו תל"ב אשר נחבס
 בצמבר 1946 בבאול ובו השתתפו 16 צירים ועשרות אורחים משארית-התנהלים
 שעברו היתה ואת תפישת-הראשונה עם העולם היצוי כאן פרוץ המלחמה, את
 והא לא עודד את שארית-התנהלים ואותו, אלא עוד תוסף מוכנה תכידו נפש.

על רקע זה אפשר להבין תופעה שלילית רכה בחיי שארית-התנהלים: את
 המפתחות השוק השחור, את גיפוח המוסדות, פעילות המפרות חסרת תוכן של
 מפלגות ואיגודים אשר רצו בשאון להשתוק ולהוריש את השאילה הנקבת בקשר
 לעתידת הקרב של שארית התנהלים. על רקע זה צמחה האהדה לפורשים, אשר
 הוצאו את הסיסמה: מליצוד והמנוים לחופים. הסיסמה היתה יפה התקניוטים
 משמאל לא רצו להשאיר אותה בחלה מינו הצטרפו אף הם לסיסמה דומה לסיסמה
 זו לא היה כל שחר שהנוגשם, אך הנוק המעשי מעצם השמעה היה ברור. כשהו
 לפני כן, עת הוועדת האנגלי-אמריקנית ירבה על מודעות, שקלנו אף אמתנו או
 התפירות של מעשה נואש כעין זה למקרת שהד"ר יהיה לעתה. או היה הצירוף
 עור קסן במיסופי, היסודיות תחלוציים בו היו חזקים בהרבה — ואז היתה
 ארד"ב היתה מוכתחת לנו. בלעק או את האפשרות המעשית של הלכת המנוחה
 לגבולות התנונו למסקנה כי באמצעים העומדים לרשותנו אין סיכויים להצליח
 לא כל שכן במצב עתה. התנהלות עם הצבא האמריקני בגבול אוסטרית זה היה
 דובר שדיינו מעוניינים בו פחות מאשר בכל דבר אחר. עד כה המכה בנו המלחמה
 התמריקנית אמנם ללא הצלחה רבה, והתנהלות עם חיילים אמריקנים פירושי
 נחתן מדיני כביר לבויין. ואילו תפנית הזרם לעבר האזור הבריטי פירושי
 לכונו לא לחוף המערבי לארץ אלא בכיוון תפיר. ברור היה איפוא, כי הולך
 המעשית היחידה של סיסמה זיאוש תהיה הרכדה על היציאה הממשית. לבלתי
 על דרכי ההתנהלה, וכך היה. המשכנו בדרכי התנהלה, כפי שהזכרנו לעיל
 במי החוקר ולל המיזונים: לעבר צרפת ולעבר איטליה, אך הדבריים התמי
 על מיציעד הרכבת גרמו לעצבות בחוגי משטרת הגבול האמריקנית ולפיקו
 קפודי יותר על הגבולות. נאלצו לצאת בקבוצות קטנות יותר ולשנות את דרכי
 ואת נקודות-המעבר משם למקודת-מעבר המובילה לאיטליה, אך כשליש
 וקבוצות מעפעלים נוספו נגדנו. פעם אחת הצלחנו לתעריב קבוצה של כשליש
 נצטר ונערכה תקיפה נגדנו. פעם אחת הצלחנו לתעריב קבוצה של כשליש

איש דרך הגבול לאוסטרית נמשש למקודת-מעבר המובילה לאיטליה, אך כשליש
 וקבוצות מעפעלים נוספו נגדנו. פעם אחת הצלחנו לתעריב קבוצה של כשליש
 נצטר ונערכה תקיפה נגדנו. פעם אחת הצלחנו לתעריב קבוצה של כשליש
 וקבוצות מעפעלים נוספו נגדנו. פעם אחת הצלחנו לתעריב קבוצה של כשליש
 נצטר ונערכה תקיפה נגדנו. פעם אחת הצלחנו לתעריב קבוצה של כשליש

היתה נחשפת כל שידית המכוניות. הנהגים, ואדם שליח אחר, וידונו-אין
 חודשי מספר באשמת העברת גבול בלתי-חוקית היתה סכנה כי המכוניות-החיות
 אך אנשי אונררי"א באו לעזרתנו. מליפקוד אונררי"א הודיעה לבית-ההדון
 כי היא תעודד חקירה דיסיפלינארית ובאמתלה זו שיתורר את המכוניות-החיות

הצעתו כי יורשה לנו לקיים אספה ואחריה הפגנה לביטוח הסכמים בתנאי כי תופנה לא העבור על מרתון של פחות מ-200 מטר. הקונסולות הבריטית קיימו אספה מחאה בבית-הנסים. הגדול בנוכחות הנגראל. בנאומי אחרת בין השאר, כי בימי שמינוני חוקים וזאת נשלח מחשבה באוניות: אלא: אשרו את מעלילינו, אך לא ולזה צו אלא מלצות מי המלה על הדעת כי לא תחלה אפילו שנה רביר יתאמתו עם: אים זאסטר מקונסולית הבריטית. שם קיבל ינגראל למחסום אשר הוקם במרחק 200 אטר מקונסולית הבריטית. שם קיבל ינגראל את הברית: החל בעצמו, בליחי שני צלמים אשר צלמו את זשקף, אל הקונסול הבריטי כשליח המפגינים. בשבוע אחר למפגינים כי מסר את ימחאם תחתיו להם על משמעתם. המנה גדולה מוז נקיימה באותו יום במינכן בתנאים זדמים.

שקילו מה לעשות ביים תודת המפעלים בהאמבורג. לים התודת רכבנו מאת הלוצים הבריטיים לא יצאו לדרך זה והמיון הצליח. מאת ילדים הנשעו להאמבורג התחילו צודים בסד לעבר הנמל. הדבר היה בשעה שהתפתח הקרב עם תודת המפעלים מהאויף השלישית (המפעלים שהיו באונייה השנייה ירדו, כרעי, ללא התנגדות באשר ידעו כי באויף הוסלה פצצה, יירדם השקפה והשעה את הרכישים הם נפתחו על-ידי התנגדות העוה של המפעלים באונייה השלישית). במחמה הכללית הצליחו המפגינים להגיע עד לפנים הנמל ורק כאן יצערה. הם קיימו אספה מחאה בתוך ששח נמל ואחר-כך חזרו להמוניותם. בדרום חוזה ניסו קצינים בריטים לגרום להתנגשות בין המפגינים לבין המשטרה הגרמנית אולם הברי-התנגדה תחת פיקודו של המשקד הארצי החי זאב גלור, השתלט על הציבור לא להוצר אורי פרובאקציות. גם הגרמנים לא היו מעוניינים הפסד בקשתם עם התודים. נהפוך הוא, השוטרים הגרמנים באו להתנגל בפני המפגינים כי הקצינים הבריטים מסיתים ודוחפים אותם להתנגשות עם החוירים; ואילו הם, הגרמנים, אין להם כל חלק בוועת שתברישים עורכים כאן.

הגולים הובאו לשני מחנות ליק לביק, אשר הוגאים בהם היו אזורים, הם שוכנו בבריטים רעפים ובסויות-פה בצפיפות אומת הם חזרו תשושי כוח. מרווח ומלואות הדרך. בלויים, ללא נהד ועל. רובם התחילו במלבושים תפורים מז ומטובות הצבאות שוחנו להם, כי צפירות המקום אליזה אותם בלא-יחלי-לישון עינים במישה אחת ולכן, חסכו" שגיבות לנסות את קערודמיותם. חלונותאסס בין תלתי כאן לבין הרוחות היסות במחנות הסויות: שאלו הפלישים בלש לעיק.

זאיש הראשון אשר בא במגע ישלמי עם גוללי האונות היה: זוכרנו, יורי קורט וורן, ראש המשלוח שליבו באיווי רבלישיי באמצעות קבל-לגיה: אתה הידיעות הדא-ונית הוצא קביע בעצה אחת עם מלליי. ותלתי. את קו דתתנגותם. השלטונות הבריטיים היו מעוניינים מאוד בחיסול המיז של הפירות אשר פני המאשה את הם הם לחצו על מפלישים כי יודחו וקבלו כעמל ושלי-פלישים עקורים אופסאל אי"י (International Refugee Organisation) — אשר באת לי. 1947 במקומה של אונר"א — נמחה ככלל מחנות: העקורים האחרים.

כי 5000 איש, מהם כ-1800 בעלי יזום בשרי רכבות היתר בשלישה משלוחים במכוניות במשלוחים אלה היו כוללים כ-200 ילדים למסורת של עליית-דגנפה בצרפת כ-600 איש יצאו באוניות עונות ולמעלה מ-4200 ויו מיועדים לאותו איש אחרי-כך הגיעה לפרסומה רבה. כמחציתם של המפעלים היו חלוצים ונבנו על-ידי: הנחירי מחמתם חילדים (כ-800). יתרם: בודדים-משמנות, משפחות עם ילדים, גם אנשים וקנים-בתוכם. עצם היציאה הייתה מאורע בולית של שארית תפלישה: הדי ככל מחנה ומחנה יצאו עשרות אנשים ומחנות אחרים אזי מאת המחנה אשר בו נאספו המפעלים והשם יצאו המשלוחים הייתה אווירית ות. וכול ל קהדי זקן תושב המחנה הוצא אשר רצה אז הוא לוכות במצותה והוא עור למעפלים בהשגעת הפצתם ושפתוחי מילמלו בלי הרף: "הבורגנה דכנסה" ואכן היה זה מחנה מדוהי ומלוב, כאשר באישון לילת יצאה שייחה של ארבעה מכוניות-משא עמוסות תודים משער המחנה ובוזמיה נעה השייחה לעבר הנמל קרובו עלתה לשיאה למחרת צאת השייחה והאחרת עמדו בכל המחנות תורים ארוכים לפני משרדי הוסכות ואנשים ביקשו לחישים לעלות-בי' הקרובה. וזוהי ל האפשרות לחתראות פעם נוספת עם המפעלים בצרפת הדרומית ערב תפליגתם ולעמדת מחודש על שמחתם וריכותם ורצונם העו לתנוע מהר, לפחות לקפריסין."

ידע גדולה של המסינה, ידועה פרשה גבורתם של אנשיה בויפת, בפרס הד-רבק ובמסעם המראגי חוזת להאמבורג; ואין צורך לחזור כאן על חסיון תפרשה. אולם לא היה מיותר לסתור אגדה אשר עלתה לתורכם מסביב למפעלים אלה. אנשי, "יצאת אירופה השישי" לא היו בחייר עם, ולא היה בהם דבר יוצא דופן. אמנם נכון כי היה ביניהם אנשי גדול של חלוצים והגיי-העיר, אמנם נכון כי היו ביניהם אנשי תרעה פועלים בעלי ראש צלול ורצון עז ובראשם פולד-רוזמן, מנהיג תרעה השומר-הצעיר בגרמניה. אולם מרביתם היו אנשים פשוטים יודים מז השויה, כדוגמת רבנות יהודים אחרים חיושבים במחנות ואס-אז ידעו לעמוד כאשר עמדו, הדי לא באשך היו חלוצים שבוחרצים, אלא ילי האויב העמדים במכתו כה המור, ומסחו זה וזה אשר חישל את נפשם וחיכם אולם למשישים של גבורה והקרבה עצמית. והשישי עוד גורם: המפעלים-ים עם אנשי, "הדגנה", עם צוות האונות ומלוחי; זה יכלו לעמוד על מסיבותם בתוריהו ועל הזדהותם אהם ועם, "הדגנה" ופלד עברום לשם קודש ולשם זהה אורם לא לפולד בתהמנותם במסגרות אורם וזאנשים אשר באו לשרתם.

כאשר נודע דבר גירושם של מפעלי, "יצאת אירופה" במחנות גברת זוכרנו וכאן ורעם שיעשו בערבוביה, והתפקידיו היה להתגבר על הדבאר ולכלו תועם לאפקים של מעשה המקדם אותנו. במחנות ובעדי הרמזה התקיימו וכלו השלטונות הצבאיים נכביו. הם חששו מפני התפרצות נהד בעל-ידידתם והיו לאסור על כל התפגנות. לא קל היה לנו חסכו"י לשלוחות כי רק צמות לתפגנות למצורע יגיע בעד התפרצויות בהם שנועד לתפגנות מצאירי הודו גרש. אנשיה מצרפת לפראנקפורט בהם שנועד לתפגנות הנגראל המפקד על פואקפורט צבאת במצב חכן זאנשי המיסקידה במבוכה הנגראל המפקד על פואקפורט אלי התציע כי נקיים אספה אך נבטל את התפגנה. הסברתו לו כי הדבר-לא

ללא תוצאות ונאלצים היינו לפתור את הבעיה בכוחותינו אנו. כמחצית הרישיונות שעמדו לרשות האיזור הבריטי נסגרו בסידור פנימי גנולי, "יצאת ארופה" ועד שערבדן להם כל שאר הורדים שלבו לעליה ישראלית בדרכים אלו זיגלונות חלולות עד לסיים המאבא, היינו במשך 6 חודשים, למעלה ממחצית מלפני. נגזלים והשארו העלה בשלישת החודשים הראשונים לקיום מדינת ישראל. כליל למספר אנשים חולים אשר עברו לבנון בצלן. ביים בהיל אחר בראשית אוקטוס 1948 התרחקו מנוות הנגלים עברו לבנון בצלן. ביים בהיל אחר בראשית אוקטוס 1948 דובריטיים בקול ישראל" כי אנשי "יצאת אירופה" נמצאים בביתם הקבע. אנשי המחנות גילו את הסולידריות שלהם עם הנולים לא רק בהחזרתם על מכתב העליה שלהם אלא גם בעזרת ארובה במנון ובהלכה.

אנשי "יצאת אירופה" עמדו במבחנים עד תום. מתוך 4200 גולים מחוזרים ושאר למעלה מארבעת אלפים במחנותיהם עד גניע תורם לעליה נסוים המר לא דיכא את רוחם אלא העלה את נכונותם והלוצית, את רשתם המוסרית ואת זריזותם בשליחות אשר הושלה עליהם. וגם אנו יכולנו לקיים את הבטחתנו ולהעלות במסלה ישרה למולדת בתקופה של חודשים מספר.

חמורה מוז הייתה למעלה כיצד עמדו כלל שארית-הפלישה במבחן? זאם משיכו להעפיל אחרי נסוים הקשה של אחיהם? תחילה נמלה החלמה על הצטרף והיו מקוים בהם נשאלו שאלה צינית: כלום לא ידועה לנו דרך קצרה יותר במצבנו לנאמנותנו? ונוסף על כך נעשו דרכי ההעפלה קשות בהרבה. צרפת יזתה למשך חודשים למעשה סגורה בפנינו. העם הצרפתי וממשלתו גילו בכל הפרשה של עגינה "יצאת אירופה" בממחה יחס אחר, עמדה אנושית בחזר ומלאה ובהתאבנותו או אפשר להניח כי לתופתם לא היו להושים אחרי הישגות פרישיות כאלו במדינותיה שלום ובמצבם ולכן הכבדו על נכונותם של היחידים לצאנם. היינו צריכים, איפוא, לבחון את ההעפלה לאשליה? ופולשו של הדבר בשלושים קילומטר בהרים גבוהים, עליהם נהרתי, קשות, הליכה צולג בדרך של רכס רבת הסבל. למשך חודשים מלפני דרישנו לתגברת ההעפלה. לא מצאנו זיה: או אחרי מסע הסבלה במנוות, הסבלה כנה ואמיוות אשר לא העליקה את הקשיים ולא ציירה את המצב בצבעים ורודים, החל הקרזה נמט. באוקטובר 1947 צאו בדרך זו 1900 איש, ביניהם חלוצים ובני עליית-התעור, אך ביניהם גם משפחות עמיליים, ילדים בני כחמפי הנוריים עשרות קילומטרים עד אשר הגיעו לאשליה או העצו כי עברנו את הקורה המשבר. אז הוכרז כי שארית-הפלישה נשארה נאמנה לעזרת לחזור לחופי המולדת ולא להרפות עד אשר תושג המטרה.

הצורה הבריטי

על האיזור הבריטי של גרמניה עברה התפתחות שונה מאוד מזו של האיזור האמריקני. המרכז היתודי שבאיזור זהא המצבה והגדול והקרא כפי ההודים ברגו

אך דווקא במקרה זה לא הייתה כל פשרה. הנגלים סירבו לחזרות בה שרים פליטים עקורים; הם ראו את עצמם כחושבי ארץ-ישראל אשר התלו באבאם ולכן סירבו לחזרות ולכל שאלה ענו רק כי הם אנשי "יצאת אירופה תשי" ללא שם, כי מקום ליחיהם היא היפה ונתינתם ארצישראלית ולא רק כליפי חוץ הם סירבו לחזרות כפליטים עקורים; אותו דין חל גם כליפי פנים. הם לא השתתפו במסורת של שארית-הפלישה אלא הוציאו את האקסטריואריליות שלהם אפילו בחור שארית-הפלישה. הם הוציאו בכל פרט ופרט כי העזו שלהם נבדל מעתה של העקורים. ציגוריהם הנבחרת לא נקראה "קומיקסי" (נעך) ככלל המחנות אלא "מכורתי". הממונים על הסדר לא היו "משטרת המחנה" אלא "סדרנים".

סירובם של הנולים לקבל העמדה של עקורים נבע מארץ את הכניסה למחנות. מצב בריאותם הרע של הפליטים אילץ, אפוא, את שלטונות הצבא הבריטי לולש את עוריהם של אירגונים מתורבים ובהומם את עזרתה של הסוכנות היהודית. תחילה ביקשו אמנם רק רשאים ואחיות התעקו למקום מיד 4 אחיות, אולם כיום ספורים אחרי-כך יכולו לשלוח גם שליחים אחרים. שיגור השליחים היה סיוון ביותר כי הייתה סבה רצינית שהבריטים יגלו את אנשי-המנהל הארצישראלים אשר נמצאו במחנה התינו צריכים להוציא אותם משם במזרע המוקדם האפשרי.

אני עצמי הנשתי למחנותיהם של הנולים רק כעבור חודש ימים, כי עמדתם על כך שאוסיע אצלם באופן גלוי ורשמי והבריטים סירבו תחילה לתת לי רשות בנסיה אותו קיבלתי רק אחרי שמחזאתי על הנסיון הנגלה ליוון במקומות הועלמה של ארץ-בנגבה. פלצות אחרות בראותי את עונם וסבלם של הנולים וכאשר נאלצתי להפיע באסופתם וראיתי פני אלפים אשר שחונם. אך לא כן היה עלי אצמתי, שמא ישאלני לפע שליחו אותם בדרך אשר שחונם. ואז ידעתי כי מתן לא דברתי אל קהל כה רציני, כה חודר הברית ואמנה כי הולבו בדרך תכנית ממה לא להמשיך בה. משולם לא הרגשתי כפי שהרגשתי במעמד זה כי ציבולתי ויש להמשיך בה. תשובה לא חתמתי עלה עמדתי ואז ידעתי כי במשימת אחת, בברית אחת של לחומים לעתידנו, לקרוננו. ואז ידעתי כי בכשילוננו הממשי נתלנו נצחון מסורי גדול. לאור האסופה נגשו אלי, משימי אודים בני שבועים ומעלה וספורי ל בגאות כי השתתפו בכל המלאות תולכי ואיש וכן אחר פנה אלי ושאלני אם אמנם זוכר אני כי אשרנו אותו בתהל ותלי לכות-קדימה למנו רשיקוד-עליה. כשאמרתי לו כי עתה עומדת לי גודלה אפילו מכות תוחק שלי, הסתבל כי בתמיהה ושאל: "כלום חשבת רוצה לעזוב את אנשי יצאת אירופה?"

לגולי הארונה היחה מישאלה אחת בלבד: עליה, תופעם עליה ממש, לא חודש בקפסיים. הם האמינו כי אפילו ממשלה בריטניה לא תלך קיר עמיהם. עולם המוכים לקיצב להם מיספר רשינות-עליה. תפליטים באיזור תרולתי, המחזור כי הם מוכנים לחזור על מכתב העליה שלהם של 300 רשינות. למעשה גלי, "יצאת אירופה", נהגלה הסוכנות היהודית קצת התעקוה במיטב יכולתה לשיג רשינות-עליה עבורם והחליטה על וכות-קדימה של לא בכל דרכי העליה העומדות לרשותנו. אולם המי"ם עם הממשלה הבריטית

המטרות לקדמה ולהעפלה והגבר על-ידי כך עד את הקרע הפסיכולוגי בין אנשי האזור הבריטי המיוחסים לבין אנשי האזור האמריקני. אשתי וזרי החלצים למשל העפלה נעזרים. רק בעת הגיוס לגח"ל באביב 1948 נחלשה גם-תנועת העפלה מן האזור הבריטי. פונקציה אחת למדי מלאה של מסת'האצ'ווארדאקונג בעלת זה. מאה רשימות לחדש לא היה בהם כל פתרון למאורע על-ידי קיבוץ המונה חרבה למעלה מאלה אלף איש. החלטת אופיא, כי ממכתה זו ייתנו בקיבוץ זכויות מיוחדות (מקרים של השלמה משפוחה, חורר היילים, ציונים, חוקים וכו') וגם אלה רק בנמצא שמצב הפסי אינו מאפשר להם לעלות בדרכי העפלה. ימים שלמים היה יושב ויחשב וישב ויחשב הארצישראלי במינו מדי חורש בחישוב על המדוכה כיצד לחלק את המכה העומת בין המוענים לזכום לתורה אמנה המוצאת היתה כמובן, כי העלתה, ליצאלה"ה היחידה מן האזור האמריקני בשאה אוסי בלתי-פדרקטיבי בהחלט; כי לכל היסודות המונים נועדה רק הדרך הליקשה המובילה דרך הרים ויערות למחנה קפריסין. יש עוד לציינ פרשה מיוחדת של מהו מכה חודשית מוגדלת בסך 461 רשימות לילדים יהומים מכה אשר בוקתה יכולנו לדקן מוסדות על-ידי-תנועה מילדיים חקטנים אשר לא באו עד להשכון העפלה.

המשלחת באזור הבריטי היחה עסוקה עתה כעיקר בארצו העלה, המעמדים אשר אושרו לעליה הועברו למחנה-מגבר מיוחד בגבול החלתי, בו נעשו כל היסודים בנייה-חדשה, משגם וכיצא באלה ומשם יצאו בדרכם למאסין.

אם סכוד השלטונות הבריטיים כי על-ידי קביעת העובד שאו-ידי-יבשים הוא האזור היחיד בלולא אשר ממונו מחרות עליה של יהודים קלה על פתרון לכיית הפליטים היהודים באוורם, ורי נעוה להם אכונה מהת. לרשימות של עליו היה כוח משיכה מאגני ויחדים מאוורים שונים, ובמיוחד מן האזור האמריקני ומבדלן, היו מחפשים כל דרך על-ימנה להתישב באזור הבריטי ולזכות בבוא יהודים בריטי-עלית. כחוצאא ממה לא רק שלא יוד מסיפ-היהודים צאיור כלב אף עלה. עם סיום המאמצים נטיחמת כמובן, גם כל הפסי-היהודים וזינת של ברנד-בליו פנ והתנדף נוד-ללה. עתה בהפכו היצורה, כעבר וכן קצר תועלה העליה והתפשית מן האזור האמריקני ואילו השלטונות הבריטיים-עמדו בסדירות להגבר המדינת ישראל ולאחרים של בעיית הפליטים. ויצאנו את כל השליחים מן-האזור כל חלק בפנתון הממשי של בעיית הפליטים. ויצאנו את כל השליחים מן-האזור רק בסוף שנת 1948 חזרנו לשם.

הולגו והגנה

מראשית בואנו לדומיה נתנו את דעתנו לחינוכה של שארות-הפליטים-ל-יבנה ג'מריה ולאידנו התאנו העצמת במחנות, ובר אחד של המשלחת, ומתוריק השומרים והמגנה שוחד מכל תפקיד אחר המספר אך דוה, לאידנו תגלת-אולם עידי-לביעת המשימה וזחה איוכה ורבה לכינים, היה ברור, מראש-על לאי אש אחר-כל-יכל חורים את המשא, וחודשים רבים עברו, וחכיות מתכניות עובדו

מכסת עליה של 300-350 רשימות. מעתה ואילך נחלקו 1500 רשימות-העליה תחודיים, אשר היוו את גבול מכסת העליה החוקית, כדלקמן: 750 לגולי-קפריסין 300-350 לאידו הבריטי של גרמניה (בשלב מאוחר יותר שווק גם האזור הבריטי באוסטרליה במכסת של 25 רשימות לחדש) והשאר — לחללים בתושי הארץ לליצאלהאציה של היילים וכו', גם רשימות מנשים אלה לא נמסרו, חללק לטובותו תיחודית ולולקה לפי ראות עיניה אלא נקבעה סדרת שלמה של סינים ומונים רק פליטים בוגרים כעקודים, דודינו פליטים אשר הגיעו לאזור הבריטי עד סוף שנת 1945 הם חיים במחנות, היו זכאים לעלות לפי הסדר מיוחד זה (priority). מאלה הורשו לעלות ילדים יהומים עד גיל 14, אנשים קטים בגיל למעלה מ-60, פועלי בניין ופועלים חקלאים ומשפוחתים. בקביעת סוגים אלה השפיעו השלטונות הבריטיים על-ידי המלצות הועדה האנגלו-אמריקנית, אשר הציעה אף היא, כי בקביעת התור לעליה יש להח וכוה-קדימה לחלשים ביותר מבין הפליטים, הם הצעירים ביותר התקנים ביותר, ונסוף עליהם לפועלים במקצועות בניין חקלאות אשר יקו מילואים לזכום האדם הירוש לקליטת החלשים. תג"ל, סמכות האישור לעליה בהתאם לתנאים אלה ניתנה לוועדה אשר היחה מורכבת מנבח-כוח נצבא הבריטי כוינש-רשא, מבאי-כוח הטכנות היחידה ומבאי-כוח פלוגת הסער היהודית מאנגלית (Jewish Relief Unit). באי-כוח אנגלי-השתתפו בייחוד הועדה כמשקיף בוכרת דעה מועצת. וכוח התביעה ניתנה לבאי-כוח השלטונות היהודית.

למרות כל התגבלות חללו היינו למעשה חומשיים בחזרות העולים ובקביעתו תורם, העובד כי בדי אנשי המחנות היה מיספר כרטיסי נזוח גדול בהרבה ממספרים האמריקני של חושי המחנה (עובדו הנקדחת בפני אנשי המחנות, נשמחו מחנה"א, מ"למכס") סייעה בתרבה בהמצאת ה- priority לאלה שהיו משללים וכוח עליה לפי תראות השלטונות הבריטיים, חלוקת הרשימות נעשתה למעשה על-ידי ועדת המשור הארצישראלי המשלחת בברנד-בליו ואורי החלטה החתומה שתודות לצרכים הרושימתי קיבל את אישור הפורמאלי בוועדה המעורבת. על-פי הסדר פנימי נועד שלישי של הרשימות עברו מקרים דחופים מן האזור האמריקני — לאחר פרשת, "יצאת אירוסה" בושל הסדר זה ומחציה הרשימות נמסרת-ל-החודש בחודשו לגולי תאונתי.

משל העליה ברישיות, אשר נמשך ממאריס 1947 ועד סיום המאמצים הבריטיים על ארץ-ישראל חקיק קרוב לששת אלפים נפש, שינה את כל האוויר בארץ הבריטי. אם כי עלו במסגרת זו רק כשלושת אלפים תושבי האזור הגלי מן המשימה-נעדר אשר היו באזור בראשית המשל. עצם האשיות עליה, העליה חוקית עם כל הגחיות שבת, היחה גורם רב עד נגד התרון סימניו היו חולטים באזור שהבדיחה הגדולה עברה על-ידו ולא נעשה בו כפי הרשימות חולקי תצייט לתועות תחלוציות וחציים לשאר המועטים. עליה גרמת כאמור, להגמת קוד הצטרות ולעידוד רחום של הפליטים, אולם מאידך-עלית ויחה בה גם שלילת רצינית ביותר, היא — תספקת למעשה של התשלחת מן הארץ הבריטי. תסיכוי לזכות כעבוד החודשים מיספר בריטי-עלית שיות לחלוקת

למשטרת את חברי התנועה; ובמחנות הללו המשטרה הייתה לכלי נאמן לשמירת על החושבים, על המוד במחנה וכל קמילי צווי התנועה. אולם ברוב המחנות לא הייתה צורך אחרת אלא לארגן גרעינים קטנים של תלמידי הלימוד את המחנה על-ידי-המשפחה המסורת שריתה לרעינים אלה על עסקי המחנה.

במחנות הזמן הוכרז לנו יותר ויותר כי תפקידה של התנועה במחנות היא בעיקר כחינוך הנער להנהגה, למשמעת הפעולה ולמחשבות ציונית. עם בוא המשלוח באביב 1947 תקם באות החווה הולקלואיות בית-ספר לספורט שילמשי. צעירים וצעירות אשר עבדו קודם לכן קורסים קצרים במחנות עברו כנא קורס יסודי לשימש בנשק, אלא על הינדר גופני, ספורט, פעילות חדישים, הונג לא היה על עברו את בית-הספר הם הודיעו אחר-כך קבוצות יותר קטנות במחנות. התעלה פתחה בין ראשית הקורס לסיום היה מפלגא, אלא החזיקו גם לבטוח בעצמם, לא את המסחון הרכיבי ואופיני כל-כך לשארית הפליטה, אלא בטחון שקט במחנותיהם. הם למדו משמעת מהל, דעו לשלש בעצמם ובאחרים, הם זכיו במחנותיהם מן הארץ, אם כי בהתחלה אפילו לא הייתה להם שפה משותפת אולם כי אלה היו ברובם ילילי הארץ.

מעשה דאגו לך כי בכל קבוצה של מפעילים יהיה מיספר של חברי התנועה אשר יקבלו על עצמם תפקידים בדרך-ידיאגו לסדר ולמשמעת כאשר תכרנו באביב 1948 על הגיוס, היוו גרעיני התנועה את סאדו המדריכים ורק עם פיוס הגיוס עלו גם אחרוני חברי התנועה.

כו שיתמנה פעולה עם איגודי המפידים ויארנה את החינוך והאמפני (תרגום) בבת-הספר.

הצטערו רק על כך, כי עברה תקופתה של אודרבה שבה שפעלו התנועה למחנה. לול היה אידונו התנועה קיים בהתמנה באביב 1946/47, אם-קל-ל-עניה על שארית המליטה לא היה אחר, אלא הינו מסוגלים ללוש את התנועה והדול המבוסס לאפיקים בראים יותר.

הפרקיות מרוכזות

באביב 1947 נראה היה כי אנו עומים אולי לפני גל חדש של ברחות-מחנות וירושלם למערה, תלמי מרוכזים מצב והתחיה ברוכזיה. הלך, התמקד, המשטר סתמש תול להיבסס ובמשק המדינה חולו ומטרות מרכזיות-לכת אשר לצפקותיהן אפילו להודיע מקורות קידום ונחמט תאסרויות לקליטה והאליטת-המחנות אשר תכין, בסוף המלחמה מבטא-אבות ובקביעה לפנים תאריך: תישלב, היחודי של אביב מאת אולי נפש ותקבוח ויחודי תנדול ביכשת איורשה-שנשאר לפליטה אחר שואת המלחמה, התולדל, רשע ועוני שרדו בחיוב היחודי. במצב זה התחילו

ונכסלו, עד אשר נמצאה התגבורת הירדשה בקיץ 1946 נוספו אמנם על החבר המרכזי עד 4-5 חברים רובם חויילי תרביצות לשעבר, אך רק עם בוא משלוח מיוחדים גם קבוצות קטנות של חלוצים וחלוצים לשעבר, אך רק עם בוא משלוח מיוחדים מן הארץ בת 25 חבר באביב 1947 יצאה הפעולה למחנה. שתים היו שאלות היסוד אשר עמדו לפנינו; וכדי לנטיב עליהן היינו צריכים לעבור תקופה ממושכת של לבטים, נסיגות וכשילונית. ושאלות הוי: מהל מטרות של אידונו התנועה בחי"ל ובפרט במחנות? וכי הם נשארו? את השאלות הללו לשנות פועלוננו בדיקנו אותן-אחר, לא בדיקה מופשטת-תיאורית, אלא בדיקה מעשית.

השאלה הלא-שונה המענינה אותם: אם יהיה בכותה של התנועה להגן על היישוב היחודי במקרקת של התקפה, התגפלות וכיוצא בזה על בוא היצוא מסודי? והיה ברור מראש כי לא התאם כל דגנה עצמית של היחודים המפורים בעדים והעירות, הם היו כמובן נתונים לסכנת תנדולת ברות. לא פחותה בתרבות היישוב היחודי, ולרוב גם מרחוקים מדיכוי צבא הרכישי. תולטנו אפוא לחקודיש השונות לב מיוחדת להבשלת מנהגות בקיבוצי הרכישי. בקיבוצים רבים היו חברים אשר להם בוחן המלחמה בצבאות של בעלות-תברית או בירדות פארטי ואינתי השימוש בנשק לא היה זו להם. הפעולה החינוכית הורכבה פחות בלישה ושימוש בנשק מאשר בתוראות כיצד להבטיח סוד בקורות וכיצד לשלוט עליה מבלי להזדקק בכל נאפשר לנשק. פעולת זו בקיבוצים נמתה את התוצאות היחידה גורם חשיבו בעינינו דמותם של קיבוצי הרכישי והרכישי התגנה בתוכם אם כי השפלת לא הייתה מקיפת מדי ולא תענו לרימה אחידה ולהצלחה שותה בכל תקודות במשך כל הזמן לא יכלנו להתגבר גם על התקלה העקרת — מעילי נכשק העוסק לרשותנו — וגם מעט נשק זה הינו כמותי בלתי-חזיקי.

המורה ומסוכנת מונו הייתה תבעת המחנות הגדולים, יישוב של אלפי יחידים הופל בחוכו, אמנם פוטנציאל הגנתי גדול בתרבת מקבוצת הכשרה או קוללי אשר חבירה פורים על פני תעיל כולל. אך מאידך ניסא היה קשה שי כפי להשתלע על הזמן כנת, ומה עוד כאשר אירגון תענה היה צריך להיות איתנו במחנות ולא יוכל היה לשאח נשק בגלילי. פרושה לאתגר-כבר באביב 1946 למדו אתנו לקח מל. תחילה חשבנו כי נוכל להשתמש במשטרת המחנות ברעיו לאי-התנגנה העצמת תשינו נסיונות רבים בכינון זה או במחנות אלה ויכחדו בתאילת רק במחנות מסויים. מלאכת המשטרה לא הייתה אחובה על תפלישים. תאסיר-אצות למוסורים במחנות-היריכה, לשוטרי הנשיאות ולקאפוט למיניהם היו טוריות בה ומת על שבהירות השטרדים לא הייתה נחמת בידי תציבור אלא בידי מטל אונרטי במקום. כך קרת כי ברוב המחנות, התנדבה" למשטרה לא דווקא תיסרות עשונות ביותר בחברת ובתנאים לך היה גם יחס תציבור אלויים, היו גם מחנות בה המשטרה עשתה די אות עם קבוצות חספסרים תנדולים, עם אנשי השקי ישיבות המשינא ועם אנשי השחיפה השונות המשטרה לא רק שלא שפחה על הסתת והציבורי אלא הייתה למרכז לשחיחות היו אמנם גם מחנות בהם תצלולו לתנועה

בכיוון זה נתקבלה על-ידי תחלתו המוכנות אמנם רק באוגוסט 1947. דחולשה אחרת את מעמדה הממשלתי והחלטות הניעה ביניהם להחליט יחדושה למנוע בכתב בעד תנועת יהודים למערכה' והגברך משמרות הגבול ואיטעו התנגשותן רצינית עם תבוצותם. אף ציוני דומניה תולטו לתנוגו ליציאה למערב באשר חששו כי יציאה זו תסכן כל סיכוי להגשלה מחוץ רומניה ובאשר חששו מפני התנגשות עם השלטון. גם בחדר הנהלה היציגים נמצאו מערערים על החלטות המשא-ומתן על ההעפלה מהרומניה במשך חודשים רבים ורק בסוף דצמבר 1947 יצאו שתי אוניות עם 15,000 מעפלים מחוץ תום השחרור הונאו לקפריסין מבלי שהגיעו כלל לחופי הארץ.

עם כל אלה יצאו בקיץ וסתיו 1947 כ-20,000 יהודים את רומניה בכיוון למערב. כ-4000 מתם המשכו את דרכם מאוסטריה לאיטליה, כ-8000 נשארו לתקופה ממושכת יותר במחנות אוסלוף אף-8000 עברו לגרמניה, אם כי מוספר זה הוא קטן באופן יחסי בהשוואה עם-למספרהוצאתה. הולצו-ולעזבו את הפליטים בקבוצות יסקנות והמקומות מעבר שונים על-שפת ים-הצפון. אף-למחנות הגבול היינו נאלצים להיכנס מראש מקומות קליטה במחנות-האליה. אף-למחנות-האליה של הפליטים על המחנות כי-מנע אירוי זה לא ניתנה לום. היינו-צריכים-ללא-אמצעי ליצורם של הפליטים ה'תעוררות מתאסרות. בין הפליטים הולש-היה מספר, הליצנים ואלה תולטו את הליברוצים אשר יצאו בהעפלה. בלוצות-הוצאה-אל-כוח-השליטה מסכת קליטה על המחנות היינו צריכים לדאוג לכך שהמספר והקיום כי-לפליטים-התכבדו וכי לא יתנו בוט כעם מסומנת הולח-רדתה. המלחמה הייתה קשה. לא-על-היה-לפליטים אשר ישבו במחנות מכבר ורק זה עזתו-היו לום עצמי-לקיבל-משלוחים-את-מחנות הליטה ולמצטרף מחוץ, ומת-עוד כשהמלחמה המהותיים-שלי-צואת-התנועה-ז'לכו כי בין ראשוני הבורחים לא זומסו-היו חוסרות השוכנים-ב'היות-אלה-האסור והלונגויות ביניהם לבין ילדכי המחנות הולחוקים. אולם-התנועה-שלי-האליה-הקליטים. רק כ-200 פליטי רומניה נתפסו במחנות הולחוקים. אולם-התנועה-המלחמה-התשאר נקלסו במחנות הקליטים. בסוף שנת 1947 נטריימה גם פרישת בריחה או-לפרישת-רבות לכביס והרפוקאות; ולמרות הצלחתו היחסית נשארה לנו הגישה-מדת כי-התמצנו הודמנות היסטורית בלי-החזרה. אולי ירענו עם סיום-המלחמה-החוליה-מפולח-בשנת 1946 לעורר את החדת רומניה ליציאה אולי גל-היה-הודות-לגל-אין כל ספק שהיינו מתגברים על כל מסגרי ויכולנו למגיע לרכיב גדול-בתרבות של חוד-מזרח אירופה באזור הכיבוש האמריקני. אך ב-1946 לא הייתה עדיין-החזרת רומניה מוכנה למסע המוני. פרט הוכשרה הקרקע לכך שהמדינה-תקטר-עצמם-וגלבו-לונגים הקשים של מחנות גרמניה. גם אחרת אחרי-יציאת-פולין-היינו תושבי כוח המספק בתכונות דרכנו כוירים אף בנו. ואף באשר-התעורר-זמנוי-ההודים ברומניה באוגוסט 1947, אולי התוכנן דרך קצרה יותר עבורם-יציאתם-ללא-היסוס וללא אשליה כי אולי-התוכנן דרך קצרה יותר עבורם-יציאתם-ללא-היסוד מאשר השנו. ליס-ביך כל פתיחה-אחרים-יכלו-לחיות-פלג-האציונות-וספרוי-הולית-אלק במחנות זוי מתרחבים לא רבע מיליון אלא תצף-מיליון-פליטים-המזרח

אליהם ורכבות מתפשים דרך ליציאת הארץ תחלה תנועה לעבר הונגריה ומשם מערבה לאוסטריה. תנועה זו הייתה בראשיתה בלתי-לאורגנת ורק כאשר הגיעו הפליטים לאחת הארצות המערביות החלה, "הבריחה" לספל בום.

תגירת זו לעמידה אחרת בפני בעיות חדשות ומסובכות. הממשלה היוגוסלית לא דאגה את התנועה של היהודים בעין יפה, באשר אי-השקט הכרוך בה הפיל לחובותי השיקים שלה זורם פליטים מארצה לארצות המערב על-ל-היה לשמש נושא לתעמולה אנטי-קומוניסטית. הבריחה הייתה איפוא, בלתי-חוקית ולא פעמו זוי חתונות בגבולות וגם נפל קורבנות השליטה האמריקניים התנגדו אף הם לחנועה זו. הרי פליטי פולין עדיין ישבו באזורים התכבדו על חבלתה האמריקנית לא היו ליוטים לתוספת דאגה ועול חדש על העול הורבץ עליהם מכבר. הפליטים החדשים גם היו חשודים בעיניהם מבחינה פוליטית. כשיח שהממשלה צרומנית חששה כי פליטים אלה יהיו גורם אנטי-קומוניסטי עזי לארצם, כן חששו האמריקנים כי הפליטים יהיו גורם של היסטה ותעמולה קומוניסטית. תגובת כי עם התרחס הניגודים בין המערב והמזרח נשנו תגבולות יציבים החוקים בתרבות השליטה האמריקניים ביטלו את מדיניותם של שעריים פתוחים בפני חוזרות החדשות. מעבר תגבול לגרמניה הוכרז בלתי-חוקי וכל פליט שינתפס כמעבר החוזר, מי שהצליח לעבור את הגבול אמנם לא גורש, אך נשלח למנוע של פליטים גרמנים ונאלץ לשחות במחנה זה יחד עם גרמנים שווייט מצ'סו-הולנדית או פולין. כן נשללו ממנו כל הזכויות של פליט עקר, כגון הונות מצ'סו-הולנדית ושבתו אתוד"א, וכות התצורה לאוד"ג, הוכחו לדיקומנציה האמפטר הנהי של פליטים וכו'. בהארד המפתח במדיניות האמריקנית לגבי המסתגנים נלכב תחת השליטה האמריקניים בתוחה את פעולתה ב-306,447 במקומות חוקמה ארץ-ה-21,447. כאשר אוגוד"א סיימה את פעולתה ב-306,447 במקומות חוקמה ארץ-ה-21,447 לפליטים עקורים אשר גוישו לאיור האמריקני של גרמניה לפני-ה-21 באפריל 1947. באוסטריה ויחה המדיניות האמריקנית ליברלית יותר. הפליטים מוקמה נתקבלו במחנות אך לא הוקמו עבורם מחנות חדשים; משום כן נוצרה כפי-הנורמן קצו במחנות צפיפות ללא נשוא.

למדת כל ההכבדות נת"ל, אין ספק כי אפשר היה לתגבר על הקשיים הנ"ל. אילו היחה לתנועה הציונית דעה ברורה בעניין. ולא היחה כן. בראשית 1947 נראה כי תורשה העפלה מודיעיה עצמה וכן מארצות באלקאיות אורות וכי-היה איפוא אפשרות לעלות את יהודי רומניה מאחד הונופים באלקאיות. תחת רמיה זה התגברו גם אחרת, המשלחה בגרמניה, לתפנית יהודי רומניה לעבר גבולות הרי-אנונו התלכטו כה קשה ובמצלחה בלתי מוגהת את היטהת פליטי-התנועה-לעפלה-השוכה בגרמניה ומה תועלת, איפוא, בריחה נוסף של יתרים בשיק הנקרא גרמניה, אם תותכן דרך קלה יותר לחופים? אולם כאשר עוברת-התנועה-החדשים-מא-יוני, כי תחלתה זו היא קלושה ביותר, שיינו את עמדתם-התפנית-מאת-המוסדות העליונים לקבל את הבריחה-המורמנית תחת חסותם, להגדיר-הליה-אף-בזמן-כביד-של-יציאת-הרמניה-לעבר-המערב-אחד-התפקידים-הראשיים-החוקיים

מהחלטה ראית ועד לייסוד מדינת ישראל

עד אנו עוסקים בבחינת יום-יום של המונח הנח באה החלטה ה-29 בנובמבר על חלוקת הארץ והקמת מדינת יהודה. צל של שמחה תקיף את כל שארית הפלישה במונות רסוד וסוד ולשמחה לא היה גבול. נשכחו ויחיקי העדות והורשים בעד או נדר החלוקה. רק הרבוינוניסטים הצהיר בהחלטה כי יום זה איננו יום של שמחה אלא יום אבל, אך הצביר לא שעה הפעם אליהם, ואף הם שינו חיש מהר את עמדתם. ככל המונח והקוללות נתקיימו עצרות יהודית המוניות. ולשם רב עשרת עצרת רבת משתתפים בבית האופרת במצנף. ביום א של תנוכת, אשר הוכרז על-ידינו כיום תג לעצמאותנו, קיימו בפרינסטון הנהדול השתתפו של באר-כוה המונות והקוללות. כיוס נה' החקיים בבית-הנבנסת הנהדול השתתפו בר גם ראשי השלטון. בשם המשקדה אג'ס סג' ראש המטה הנבנאל ויט, איש אציל דות ויריד גאון של השם היסודי. במסיבה שהתקיימה באותו הערב בביתו של היריע לענייני היהודים, השופט להינעל, אמר לי הנבנאל כמה מאושר הוא שתערכת תבא בדבר סיכויינו נתבדחת.

אורי הנהלטה של כייט בנובמבר הופיעו בפעם הראשונה בתעופה קראוי דיפלאמאטי. במינכן ובהלין קיימו מטעם הסוכנות מסיבות לאנשי השלטון ולקורסוס הקונסולארי ורוב המצוינס חורים ופיסע, בניניהם גם הקונסול הרבישי במינכן. העולם החילי לואת בנו צציי מדינה אשר מחוי מתפוס את מקומה בתור העמים גם אנשי איריז הכסוחו לנו כי סייעו בידינו בכל אשר יהיה לאל ידם.

בסיבות ועד המשלחת החלטנו להמשיך בכל שטחי עברתנו חרגילה: בעלה ובהעפלה מיניר ובעברתה הסוכנות הצרנית. אך יחד עם זאת להחריכו בעברתה תכנת העלה המהיגית. החלטנו לעודד מיעקד המתעמדים לעלה ברחבי הרבנית ואוסטרית ורייעו יחד עם זאת גם להעביר בדיקה רפואית כללית. כדי לא להשגתה במיעקד תישקפה עבודה בכל אלה אשר זקוקים לו במים שנוכל לאשר אותם לעלה והאמריקני של גרמניה עבודה רבת הוא בוצע בכל המונות והקוללות. נפיקד באזור לא תצלחנו לאיתו בעת וביענה אתה עם המפקד, כי היה מסור ברופאים בתחנת שיקוף והתבוננת והיינה נאלצים להסכים לכך שהבדיקה תיעשה רק אחרי אישור מוקדם של המעמדים לעלה.

על-פי החלטה ועד המשלחת נפיעה באמצע דצמבר לארץ על-מנת לסכם את התכנית הפעולה בהתאמה עם המסדות העליונים. שהייתי בארץ תמשה שבוטות לא יסולחי לסכם הרבות, כי היה ברור שלא נוכל לעבוד על-פי תיינון מרודקדי וארץ נכנסה יותר ויותר ממצב של חומות למצב פלומה ומפקדני היה לכלכל קודם כל את המלחמה ולהתאים כל פעולה לצרכיה. בבקורי בארץ הנבחר לי שלוש עובדות יסוד ותן היו צרכות לשמש יסוד לכל פעולתנו, ואלי תן: המשפד המארגאטורי, שתיה קיים בארץ תה קורב לשלשים שנה תמפור ללא שוב ואין עוד כל אפשרות לחזור את גלגל ההיסטוריה אחרנית ולחזור לימי

מדינת עברת — על כך אמרתי בניגוס רק משפטים מושגים. אולם בזוג מצומצם פרשתי תוכנית גם למקרת ות, במקרת ות, אמרתי, צפוית לנו שנים של מאבק מר תואש. במאבק זה לא תוכל שארית הפלישה לחזיק עוד מעמד המשד קיוש של רכסו יהודים גדול בגרמניה. לא יתק עוד מקור לכוח יהודי, אלא מקור לחולשה ופרענות. במקרת זה בצטרך אנונו להישען על שרידי הנעיר החלוצי ולפעל לרם דרך לארץ — הדרך תהיה אחות משותפת עד כת — ואילו ההגמוניה בחיי שארית הפלישה תעבור מגמו וכו האקטיב הצייני לזיונס והוא גם אתנו בצטרך להסוד בכל תוכנית של הצירח הפלישים לארצות מעבר לים. למולנו לא תעצמנו בפני מצב כות. או שיקולים כעין אלה עוד תודר בשלבים שונים של מאבקנו.

בל יום למדנו מחוש, כי המוח הצייני המוסיי במחנות תלך ויורד ויעטו כי רק פתוך מניר של בניית הפלישים על-ידי עליה דבתי יוכל לעצור את התהליך חדמלאדיאצית. בשנת 1947 עלו והפעילו למעלה מצעדים אלה איש, בעיקר ונאשיים הצעירים החסובים, וטביעי הדבר כי היסוד הנחות והלוציים היה מורשג בתור המונות והקוללות. מיספוי הפלישים שנכנסו למעגל השיק השחור הלך ונדרל. המונות ריקה שמה בצבור. וכו מעשים פלילים וכו רבו מקרי התקשרות של בחורים יהודים עם צעירות גרמניות. על-ידי התפעלה המונות התרוקנו גם קינצוי ותכשרות ממובקים, מיספוי חוות-המשורה צומצם אך גם נתחדת לא היו עוד פניות אור בחיית של שארית הפלישה ואחיות נחפס לקני-יזון, רום ישוב, "הלוצים" בטלים והעבודה נעשתה בידי שכירים גרמנים. פלינו, אישא בכיית של ביטול התכשרות על-ידי עליית תוריתו ותקופת הגיוס לשירות הנם באביב 1948 בוטל התכשרות האחרונות.

בסתי 1947 החלטנו בפעולה שיטתית למען שיקורים של הנכדים ז'ה'ו'ל'ים. תקיימונו מחלקה מיוחדת לשיקום בהחלחה של עובדת סוציאלית. מנוסה מאמריקת אשר תמנדה לעבודה עם משלחנות ועם ניצבים במרכזי המחנות. המחלקה עבדת בשיחות הדוק עם מחלקת הבריאות של הג'וינט התועד המרכזי עם, "אויס" ועם אגודת הנכים. כל מעמד לעלה שנפסל מטעמי בריאות תועבר לסיפולה ורבים יכלו, אחרי סיפול רפואי חדרות מקצועית, לעלות. המשלחת עוררת גם את שאלות ייסובם וסדרום של המקרים הסוציאליים במסדות אינרי ועל ספד עבודות תקינותיה חושג ב-1949 הסכם בין מדינת ישראל ואיריז בדבר עזרת אינריז לשיקומם של, המקרים הסוציאלים" בישראל.

גם מחלקת אחיות יכלה לציין בסתי 1947 תישג רציני, הוא המחלקה ל'ה'ו'ר'ה ת'כ'ו'ר'ה'י'ד'. מחלקה זו התחילה בפעולתה עוד באביב 1946, בהנהלתו של ד"ר פ' גוסבאום, ועבודת רבת תישקפה בתקירת הבעיה ובמשא-ומתן על שלשונת הנגיבוש, עם המוסדות היהודיים וגם עם מוסדות גרמניים. בנובמבר 1947 פורסם סוף-סוף תחוק לתחורת הרכוש ובתואם לחוק תה נוסדת גם חוברת יורשת לרכוש יהודי הצייבורי ולרכוש שאין לו יורשים. אידיס"י (IRSO). המחלקה תמשיכה לטפל בביצוע תחוק וכן בחוק המצויים עבור תולדת בנות ושלילת החופש במחנות-הריכוז, בבתי-הסתר והביישאות עבודתה של מחלקה זו נמשכה עד היום גם לאחר חיסול עבודתה של הסוכנות היהודית בגרמנית.

ד"ר חיים יחייל, ראש פלוגת הספרים מטעם הסוכנות היהודית — במדי קציני אוניברסיטה

המאבדאט; ב) החלוקה בהתאם לתחליטה של עצרת האו"ם לא תבוצע באופן מסודר; תברשים לא יפנו נגד לעלית יהודית; ועדת הביצוע מטעם האו"ם או שלא תגיע כלל או שלא תהיה מסוגלת לפעול; איז אפוא כל תקווה לעלית הירדנית ומסודרות של כוחות בתקופת המעבר; ג) המלחמה על ארץ-ישראל התחילה והיא חלף והגבר והתוצאותיה הן אשר תקבענה אם גורל הארץ, אם כן, טרם תלפן ימי המאבק ההמוחצות, המפורז הוא; יש להגביר את המאבק, יש להמשיך בהפעלת ביתר שאת, הרתה-ורוחו בארץ עשוי לסייע ביריבו, אם נודע לכלכל את מעשינו בתבונה ובתוספת.

תורתו למצבנו בזמן שנמקיימה שם הוועידה הארצית של מפלגת פועלי-ציון (צ"פ)-תאחדות; ומלד בתחומה-הרכבת הודיעו לו, כי בערב עלי להוציא על המצב בארץ. להוציאה זו באו גם עסקנים משאר המפלגות הציוניות. לא הכחזתי בה דבר מן הוועדות הצפויות לנו וסיפורי על המצב לאשורה, אך סיפורי גם על עלילת-זנבבורה שאנו עדים לה כיום בארץ. לזכר זהו זה חוק מאה.

ענייני המלחמה בארץ צמחו מעתה ברום עולמה של שארית הפליטה וכל כוחותיה וכל כוחות הממשלה רוכנו בשני החפצים המרכזיים: לגרש אנשים למחלמה ולגיוס של אנצעים. עוד בויתתי בארץ החזילו חברי הממשלה לארגן מתנדבים ונבואי מצאתי כבר 700 איש מוכנים לתנדב לשירות העם. עתה התלכנו על הרחבה ופעולתה. מפעלות העמנה באירופה הטילה עלינו מבמה של 5000 מנצייסטים. מלכתחילה היו לנו ספקות אם אמנם נצליה לגייס במספר זהה או נצטוונו לפעולה. נקבע מרכז ארצי לגיוס לשירות העם, המרכיב משליחי ואתו נבואי-כוח הודיע המרכזי לשארית הפליטה, וכל מקום נקבעו ועדות גיוס מקומיות ברבית השליחי במקום או השליחי האזורי. השלנו את חובת העמנויות על כל גבר ואשת, רחוקים או נשואים בלי גלים, עד גיל 35. בגים יהודים אשר עלים והאמינו לתורמם היו פטורים מתובת הגיוס. כל איש אחר אשר דרש שיתחרז או דחיקו העמנויות חייב היה לפנות אל המרכז לשירות העם אשר תחליט בדבר.

עוד פעם נוגלה שארית הפליטה במלוא תודת ולחמה הציוני. במחנות נוצרתי אוריה של העמנויות, של בקורות ציבורית, של חלוקה כבוד לתורי העמנויות, ושל חתמה המשתמשים, עד אשר הויה קשת לאדם צעיר להתחיל במחנה ירכא ומחנות. התחנות החלוציות התפרקו משכבות הבוגרים ואלה התגייסו עד לאיש האחרון. פרט לגייספר מדריכי נוער אשר שוחזרו למען ימשיכו בפעולתם החינוכית והכשרות בוסלה. התמנסות העברית במינכו הקדישנו את בחינת העברות בשליחו חודשים. בצורה זו הלך ההתרחות פעל העמנויות מיום ליום. מפעל הגיוס נמשך כל חודשי האביב וראשית הקיץ, וסיכמו — 7800 מתגייסים מוצמתי על ג' אזורית, הם כ-80 אחוז של הבאים בחשבון לגיוס. בין המתגייסים היו גם מראשי הציבור, בנינים ארכשה מחברי הנוער המרכזי; ד"ר א. בלמברג (עצמון), א. מלמל, מ. דומנ ואתה רטר (נשר), ואחרים גם זרבי הראשי של הפליטים באילון העיריסי ד"ר תלפנט (עורנית) ודברים אחרים.

עמתי קצרונו את פרי עמלת של משלחת העמנה החוות בה קיימנו את בריה מספר של העמנה העפכה למתה-אימונים בו עבר מחזורים-מחזורים של מתנדבים

אלפי מנצייס, יוצאת ארופה השנייה מחזורים למחנות בירמניה

איכונים ראשוניים. כאשר גברו המדי והתגייסות לשם תפליס, כבר שנתה זה וזה נאלצו להעביר חלק גדול של המתיישים לצרפת לשם איכונים. אא דאגנו לכן שבביל קבוצת הוצאת את גרמניה חיה לפחות גרעין אשר קיבלה את איכונים עד גרמניה. כל דרכי תפליס אשר עמדו לרשותנו שועבדו להוצאת המתיישים המדובר הוא בעליה ברשימות מן האזינו הבריטי (300 רשימות לחודש) אשר הועדו קודם כל למתיישים מבין אנשי "ציאת אירופה" בעליה ישרה לארץ במסות של "נתינים ארצישראלים חוזרים", ודך אשר התחמה בתודים ואחרונים של השלטון הבריטי כאשר הביקורת היתה כבר לקיפה יותר מעושים של המתיישים על ברכי התפלה המקובלות (חלקם הגיעו לארץ כבר באשרות. של מדינה ישראל). כך קיחה כי רוב דרכם של המתיישים הגיעו לארץ בזמן רוק מעושים קטן תופס התעבר לקפויסין.

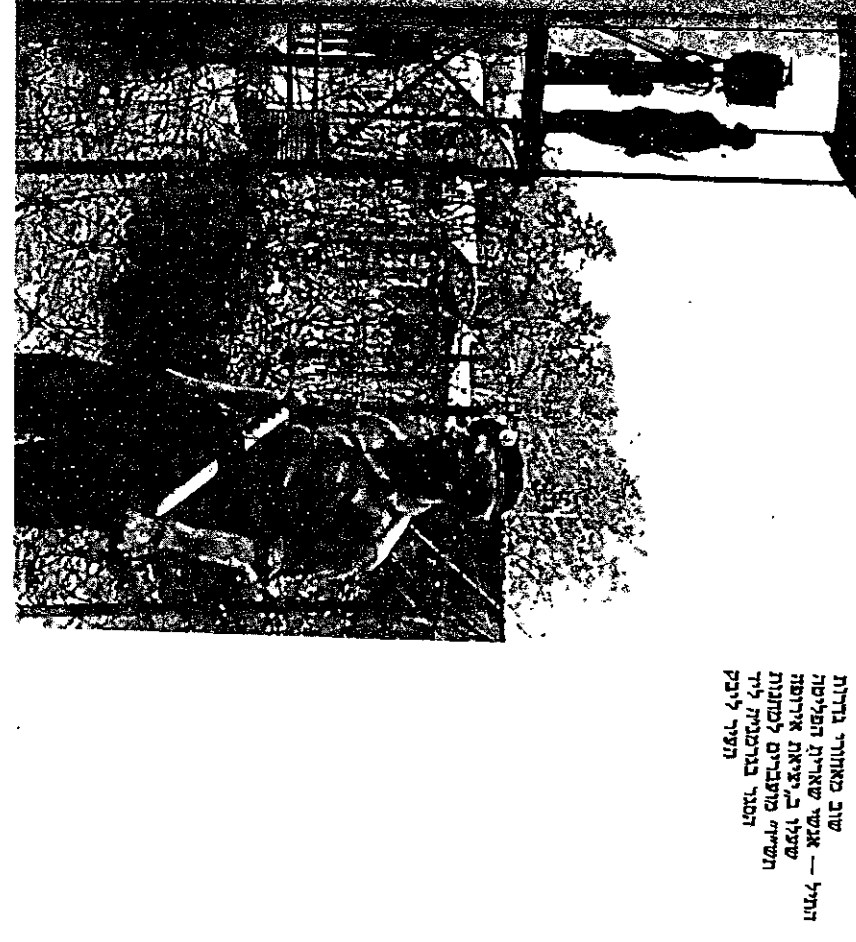
פרשת התמזכרותה של שארית המליטה למלומת דושיהורד היא אולי הפרשה והתחרות ביותר בתולדות שארית תפליסה, פורשה אשר אינה נופלת מהוד גבורתם של אנשי "ציאת אירופה תשי"ז", ואין שותף או דומה לזה בכל רחבי הגולה צעירי ישראל אלה נשארו נאמנים לשבעת העולבים לגרדום, נשארו נאמנים להצהרותיה של שארית תפליסה ולא מעשים מהם וחמו את נאמנותם בדגם ונפלו על קידוש חירותנו בקרב על לאסורו ובמקומה אחרים בארץ.

ודאי, בפרשה רבת-פאר זו לא היו חסרות גם תופעות מכוונות ושפלות. היו גם אנשים שהתחמקו, היו צעירים שברחו מן המנוות לערים ועיירות, ונמצאו גם מלשינים אשר פנו לשלטונות והאוננו על משטר של כפייה וסורר במנוות: בדרך זה היה לנו, אגב, ויכוח קומבי עם אנשי שארית תפליסה. אחרנו היינו בער סאנקציות חברתיות לגבי המשמשים, כגון הוצאות מכל משנה ציבורית, הוצאות מאספות-עם, פסילה וכוחם לעליה בעתיד, או התגדנו לסאנקציות כלליות (שליחת מוון) ולמעשי אלימות. תפליסים במחנות אמנם לא הסכימו בפשם ל"ליברליות" שלנו, אך נאלצו לקבל את הדין. ההלשנות סיכנו לא פעם את פעולתנו, מה עוד שאנשי ה"בנין" ומתבללים באמריקה התחילו לפרסם מאמרים על השוירר הציוני במחנות. היינו צריכים לאמץ את כל כוח המשפחה המשכונת על השלטונות על מנת למנוע התנגשות גלויה, הדיבר הבריא למחנות רבת צופן שינוי עמדת ארז"ב כלפי חובבני התחלוקה אך על כך עוד נעמד.

בד כבר עם פעולת הגיוס והתחלה פעולה רבת-תועפת לאסוף כספים. למפעל התבטחו. בכל המקומות אורגנו ועדות המגבית והעבודה דוכות על-ידי ועדת ארצית שבראשה עמד סגן-ידיד דודנד המרכזי שילומוביץ. תועפדה השליחה מכסות על כל מקום. ומחנות חרש חלקי מאספקתם וכן דחשו מכלי-פריש ופשיט תחומה לפי הערכת הורעדה. הוצאות המגבית עלו כל כל האומותים. גאסוף-ברומה-ידי בשנת תשי"ח והאשיה תשי"ט סכום אשר עלה בהבנה על דההרבה הדובר יעשה, רושם גדול ברונו ההנהלה הציונית. עם זאת, יש לציין כי המגבית התפועה לא מעש על-ידי פעולה נפרדת של אנשי תאצ"ל שאספו כספים לק"ר א"ב"ר"ל" שלגם, אם פעולת הגיוס בצעה בעיקרה על-ידי שליחי תאצ"ל ואנשי למקום עבדו תחת דזרכתם, הרי המגבית נישאת על כתפי העסקנים המקומיים והיא נעזרת על-ידי השליחים במידה

שוב מאחורי גדרות
וחלל — אנשי שארית תפליסה
שעלו ב"ציאת אירופה"
תשי"ז מועברים למחנות
המגו ברומה-ידי
הפיר ליבק

את נפשי בכפי רצואי בקיסרות גדול. בחלק הראשון של נאומי בשפה האנגלית, פניתי אל השלטונות. דברתי על החיבה והאמון ששאירי הפליטה רחשה. לצבאות ששיחזרו אותה התורה כי מציגות של מעל התקלות במקומות של הפליטים לא רק תורכי את רגשות הווייה התעוררה אלא חזית לכל הצידי האסלים לתומקי. הצרפתים כי אנו, חרדים בני-הזרין בארץ-ישראל, לא נכבד כי לא נקבל שום משטר של נאמנות, כי אין לנו אמן ב"האמנים" וולונט (amst dom's trustees) וכי אנו לא נמבל באמון ששאירי הפליטה רחשה לנו, אלא נביים את ברית האמונים שבינינו עד לנצחון. רדשו כי מקוננת זה תצא קראת לעצרת הארץ והמחזרת, אשר נחבטה בפליטי-קוד לדין על תוצאת האמריקנית שלא תחנך לאחיות התאנות של עם ישראל. נאום זה יכול היה בודאי גרום ליגדושי מנדלמני, אולם השלטונות לא רצו לחוד את הדברים למעלה מן המידת ונצאתנו מן האולם אמר לי הנגראל הארולד רק זאת: "תפסתי חייך חרף מדי".

ששת השבועות הבאים היו שבועות של סתירות בלתי פוסקות. הדיעות מן הארץ הביאו גם בשורות נצחון (כירוש טרביט חיפה צפת) וגם דיעות קשות על המצב בירושלים ובגוש-עצרת. המשטרה בגרם. שקלנו מה קרה אם ארצה"ב לא תכלי במדינתנו וואולי אף תבקוט פטרות נגדה; הרי במקרה זה נחשב אמתו כמחוקר נהוגת והחזת שלנו עם שלטונות הכבוש ועם ארצי יתבטל מאליה. במחזר אומר כי במקרה זה חלק מן השליטים יפשוט את המסים וימשיך במעלה במחזרת ואילו "השליטים" יחזיקו את מושבם אחת הארצות השכנות בהתחבטה בקור בברלין גרששויה מה חזיה עמדת השלטונות בהתחבטה המזרחית למדינת יחזיות אשר קיום שלא באשורו של הארץ ולא הצאחי מכלל שיקולו גם אפשרות של העברת המהוייטים דרך אחרת.

בהתחבטה זו עלי לסטת קצת מסיפור השתלשלות העניינים ולחזתעכב בקצרת על בעיית ברלין כפי שנושמתה בימים ההם. בימי הקונגרס בבאר רייכטאל באה הדיעה על הפסקת הקשר בין ברלין ומערב גרמנית. מיד אחרי הקונגרס טמתי לברלין על-מנה לכרר במקום את מצב היהודים. בברלין היו בושן זהה פוט לתובר הקהילה (7000-8000) עוד כ-6000 פליטים בשני מנות באחור האמריקני וכמה מאות במנות קטן באחור הצרפתי. בשנת 1946 חזרה ברלין עברנו: בהקרת עמדת הפנת. דרכה עבר וים חושב של תפרחת והתקופה מסוימת הרה העיקרי. עשיו נשמעת והמנת. מבוהרת והחיה: לא היתה. לברלין כל השיבות. במידת שהרבותה עד גמשת. היא הלכה דרך אספתה. לעומת זאת. בברלין כל גמרושים המנונים במידת הרבה יותר. חוקה: מאשר. בשאר המנונות: הפליטים שם היו מרוחקים ממרכזיה של שארית הפליטה: והעפלה מברלין נמקלה בקשים מיוחדים. כי הרי היו צרכים לחצות את-האזורים: והחפשי. תברשי: האמריקני עד אשר יכלו להגיע לקודת מוצא. למשל: המעפלים. והחפשי: האמריקני עד גברלין היו לאין שיעור גדולות. מבלי מקום אחר: כאן קסמו: רחוקים גדלים מסחר בארץ יכלו אנשים לגלוש ממסחר למסחר לא חמד היה בתחומי הסחה: במצרכים בלבד וקל מאוד יכלו האנשים לגלוש ממסחר למסחר: מסחרית נמכר: לדינר וכיצא באת. יראנו, כי כאן תאכל השחיתות כל חלקה טובה בשארית הפליטה.

שנתבע לכך. שתי תפרויות גם יחד היו גילויים נהודים לוחה הצעירה של שארית הפליטה. אך תיק צפוי לנו עוד מבחו קשת ב-20 במאוס חודש תצתי האמריקני בארץ כי ארצה"ב שינתה את יחסה כלפי תוכנית החלוקה והיא ממליצה על משטר של נאמנות בארץ-ישראל. כהנבה למחאות הנמצות של יחדי אמריקה הסביר, אמנם, הנשיא טרומן כי אין ארצה"ב שוללת את תוכנית החלוקה ולי יסיתה אינה אלא נמנית, אך גייה ברור שתמונבר הוא בשינוי סודי שאור במדיניות האמריקנית. לעבודתנו היתה צפויה סכנה רבה, אנשי הצבא ראו בהחלטה החישה חזוק לסכנה שהם ביטאו עוד לפני קבלת החלטה בעצרת הארץ. הם לא האמינו שאונתנו נוכח לחוזק מעמד בארץ והמנון לכך שאמריקה תקשור את עצמה לתוכנית שאין לה סיכויים לצלחת. עוד בשופי מן הארץ ביאנואר 1948 נחמבלתי לראיון אצל ראש המטה הצבאי הנגראל הינבר. הנגראל התעניין מאוד במהלך העניינים בארץ ואם כי נמנעתי מוואור ורד של המצאות דברתי מתוך כשתון רב שניעמתי. הנגראל הקשיב בעניין רב, אך הוא לא הסתיר את דעתו הפסיבית. הוא חזרה כי יתכן שנוצליח בשלבים הראשונים של המלחמה החדשה לחרת וקלובה המפעמת בחילינו והחזת לרמה האינטלקטואלית השטבית הנבונה שלנו, אך במידת הזמן יכרע כוחם המיספרי של הערבים ואין הוא יכול לראות מניין תבוא לנו הישועה.

עתה, במארס 1948, באו גם המדינאים לידי הכרה שעיניים של העניינים אכור עתה, לאור ששונה וקו המדיני, היה ברור כי ישותה גם יחסם של שלטונות הצבא אלינו. אם עד כה היינו גורם רצוי המשחרר את שלטונות הכיבוש ממעמסה הפליטים וגם חזשו כבוד למחזרת שלנו, הרי עכשיו נהפכנו לגורם מסורר ומפריע. היתה סכנה מוחשית מאוד לכך שיד השלטונות תכבד עלינו וכי יחששו הודמנת נרות על-מנת להיפטר מצרת זו. החלטה בלבי כי אין לנו עוד מה להספיד. דיעתי כי הישוב לא יסוג עוד, כי איננו יכול עוד לסגת. הייתי בטוח כי נכרז על עצמאותנו, חתימה תוצאת הדינים בארץ כאשר תחיינו. נמנו, אפוא, הוראת לחברינו לקוט חזרות יתר והנגשות במחנות, אף אם החליטה פורובקאציות מכוונות לחזרות להימנע מכל והנגשות במחנות, אף אם החליטה פורובקאציות מכוונות. אך עם זאת החלטתי כי נפיע בקומת נודיע בגלוי כי אנוגו לא נכפע. היתה הודמנת נחה לחזיתה זו. בסוף מאוס נחכט בבאר-רייכטאל הקונגרס השלישי של שארית הפליטה. מטעם השלטונות השתתפו בקונגרס הנגראל הממונה על הטיפול בעקורים הנגראל הארולד. דבר, "הברכה" שלו הפתיחו את כל הקהל לא היתה בהם מלה לביתה. הסעם, שלא כבההמנונית דומת, לא דבר על סכ המלי תפליטים, על ותחייבות המנצחים לדאוג לקורבנות הנאצים, לא השמיע אף מלה של עידוד, אלא דבר על הצורך במשמעת המורה על שמירת החוק, על התקן חתוק הסודי. בין המברכים היו לענייני החלוקה המורה של הצבא נה מפרי הנציג באירופה ד"ר י. שווארץ. שניהם דברו ברוח ציונית פרוטסור האבר ומנון שארית הפליטה כי מדינת היהודים קום תקום. אני הייתי אחוזו הנואמים. שפת

מכל שטחי הנכרש, אולם מיומנו יז לא עלתה למחנותינו. ארץ ישראל היתה חסרת כל התנועה הארומיקה הצרפתית הריפה מאה נגד המהפכה הצרפתית. למעשה ארץ ישראל היתה חסרת כל התנועה הארומיקה של גרמניה, רדיקלית, שלנו שיתוף מלא-הישמה על ההתחלפת השפלת של המערכת ארצית בהגנת, וכן היחיד לענייני היהודים פרופ' הארי. בפנינו: סוכים-כי-נמשקוה הצרפתית מעניקה לסוכנות היהודית, לגבי העלית לישראל, ארץ-כל-אחרת-למחנות שותפתנו לארצית לגבי הגירתו של עליהם, ומעתה היתה הסוכנות קשורה בענייני עלית אפולן שירי לצבא מבלי לחזקת עור לארצית. ככל הנתיבים המפורזת הדינם בשאלה של הגירת פליטים הנכנסת תוספת: אזורי כל משפט בו חזקה-שמה של ארצית הנכנסת תפסיקה, או הסוכנות והעזרה לארצית-ישראל בנוגע להגירתו לנשואיה. כך נסתיים נסיון התמקשות זה בנו בחיזוק מעמדתו.

עוד בשכבת הראשון לקיום המדינה קיבלתי יפוי-כוח סלגראפי מאת שר-החצר וש"י-העלית לנסח אשדות בניסוח לישראל לעולים, הגשתי יפוי-כוח זה ללמפקח והצבא האמריקני וכעבור זמן-מה קיבלתי מכתב מאת המפקח, בו הכיבוני-בניגוד מדינת ישראל באזור הנכרש האמריקני וכן נהרה באשדות שותפתנו על ידי. ב-13 ביולי יצאת רכבת העולים הראשונה עם אשדות ישראליות בחמשותי בראשית אוגוסט נתייג בארץ לביקור קצר, בפנים הראשונה במדינתנו והמחזורית, ויכולתי ללכס עם ש"י-העלית רבים שהסוכנות היהודית את תוכנית העלית לחורשים וקורובים. עם שובי נפתחה רשמית הקונסוליה הישראלית במלוננו.

מעשה המפתח והעניינים בקו שירי, סוף-סוף עלינו על דרך המלך, החלה העלית ההפשוטת, עלית הממונים, וכל פעולתנו מעשיו היתה בסיוע, העלית והוללה וגולה של המוני כתי ישראל, בספטמבר על אזורי המגויסים, כל המעמדים לעלית נהנו ונותרו-קדמה לכולי מקצת, לאגשים צעדים למשפחות לא גדולות, אך לא קימנו סייגים ומזמים. המשרד הארצית-ארצי הקים ועדה מחודת אשר ישבה יום-יום וקבעה את התור לעלית. לזו הממדים היה עצום: בקר-בקר הגיעו שירותי גולות של מכוניות-משא מחנות שונים עם מועמדים לעלית אשר באו לסדר את נידוחיהם, לעבור את הבדיקה הרפואית, לשלוח-את משפחתם וכו', כל סביבת בית המנוחה היתה הומה אנשים אשר חשו לעלית לא-אין.

בסוף ספטמבר פתחו גם קו אווירי להטסת עולים ממינכן לישראל. העוסה הראשונה, ב-21 בספטמבר, היתה בבחינת ניסיון, ולא היה קליה-כל פרויקט-אווירי והצלחתה התמנה על חוזה עם חברת המטות, "רייט סידלי", ולמסאות המטות, ושני המנו את נציגי הצבור ואת העתונות לשדה-התנופה במינכן. בעת-ההיא נהאו ומעו, ואנשי מהגשימות כל התקוות וקיומם, חתום-וישואם, על קופה גשמים-י ומדי העלית העולים וגדלים, חתום-וישואם-העלית, מלמדת: באוקטובר 1948 — 2980; בנובמבר — 5162; בדצמבר — 5410; ביאנואר 1949 — 5200; בפברואר — ירדת בעלית עקב תוספת-מחנות-לפליטים-התעלף: יושבתי-החוש ותמונת-החירות היתה בכל שטחי הנכרש מהימנה משפטיה אירונן עורח לנסח לארצית, וזאת פירוש העבר — לפי כוונת המנהל הכללי של ארצית — תפסיקת העלית.

אני הייתי מונח בעד היסול המוחות כבולין, עתה כאשר אני נותקן, ראיתי צורך בפעולה דחופה למנוח היסול המוחות והעברת הפליטים לאזור האמריקני. חבוי ברולין וזו באותה דעת, וכך גם אנשי המיינט במקום, הוב הצבאי ואף מנבל ארצית — יהודי אשר במרוצת הזמן נעשה לירידנו נאמן — הצטרפו לעזרנו. ועדי המחנות לא הולחנו מהעמנו, אך לכסוף קיבלו אותם, פניה אישוא במשורתה לפרופ' האבר וביקשנו ממנו להביא את העניין לפני המנהל קליי, אולם המנהל סירב בהחלט לקבל את הצעתנו. זמא חושש כי פנינו המוקרים היהודים תפריש כמקס תביסני ואילו הוא צריך היה דווקא עכשיו לתפוז את כוחו ואת התלשותו הנחששת לא לנטוש את עמדת המעורב ברולין, רק בשלב מאוחר יותר — ביולי-אוגוסט 1948 — נתקבלו הצעתנו על דעתו של המנהל קליי וזו הצעה העברת כל הפליטים במסומים האמריקניים של, "הגשר האווירי" תוך ימים מספור.

עם המצחוק

הי באייר, יום עצמאותנו, כל היום התחלכנו כאילו בולום, האוירית הייתה חגיגת רוצניית, כובד השעה העיקר, הרי היום מסתיימת תקופה של כמעט אלפיים שנה בחלוציות עמו ומתחילה תקופה חדשה, ואנו וכינו לחיות בימי המלחמה המדולה ביקרד בליסטוריה העברית, והרי ליחתה של עצמאותנו במלחמה — נמי יודע מה עור צפוי לנו במלחמה זו. הידיעות על הכרות עצמאותנו כאן יחד עם הוויית על נפילת גוש עציון.

בערב נתאספנו בבית הסוכנות במינכן ופניו בולנו זחי חזירות ורצינות, אחר המעלה (כי שפירא) אמר מלים מספור, ואנו שחקנו, איש איש תהירות, למחנה בבקר בקרו שלחיים רבים בבית-המבנה, נמכדתי בקריאת המפתח, וכאשר הגעתי לפסוק האחרון, ונשעיתם על אדמתם ולא יָתַשׁ מעל אדמתם" (עמוס מ טו) הרגשתי אני וכל המצבור אחי כי אכן קיימת הנבואה באותו ליל שבת זמן-מה אחרי חצות הלילה צילצל הטלפון ומרפסור האבר תוריע לי בקול רועד משמחה והתרגשות כי ארצות-הברית הכירה במדינת ישראל. עתה בשנתה הכל כבר בשבת בבקר הופיעו אצלי מפקד זעיר וחאלוף הממנה על המיפול בעקורים כדי למסור את ברכת השלמות ליסוד מדינתנו.

בכל המחנות והקהילות נתקיימו הגיונות ולחמלותבה התמונים לא היה גבול פנימיותי את שתי ההודעות הראשונות בשם מדינת ישראל: קריאה להתייחסות והודעה על מפקד המועמדים לעלית שיש לסיימו, תוך שבעיני, ומשך הניגוס חיררו — זה היה עכשיו המפקד העיקרי, וכל אפשרויות העלית זחי שפירות למתגייסים ולשירי אנשי, "יצאת אירופה".

היה עוד ניסיון אחד לתפריע את עבודתנו, המנהלה האירופית של ארצית פירסמה בלוח תבירטים הצהרה שארצית מפקיכה כל שידותיה לעלית לארצית-ישראל וזאל ות איוור מלחמה וארצית איננה יכולה ליישב פליטים באזור מלחמת-העלית והסוכנות היחידה הייתה בכל שטחי הנכרש מהימנה משפטיה אירונן עורח לנסח לארצית, וזאת פירוש העבר — לפי כוונת המנהל הכללי של ארצית — תפסיקת העלית.

שוטף שנמשך למעלה משנה עד לחיסול משרדי הטכנות-התעודות-המרכזי בטחן שנת 1950.

כאשר פרשה מתפקידי באפריל 1949 וחזרה אחרי ארבעים וחמש שנה בתור שארית הפליטה הבינה, היתה לי ההרגשה כי התפקיד הנשלים צעדי. צעדת את גרמניה אחרי חודש של שיא בעלות אחרי שיצרו הפסים הצלילים ושפת בדוקה לעבודתה. היתה נבואה בני אפשר תהי לסיים את המלאכה והי החתמים ספורים בדרך שפילטנו לה. עובדה את גרמניה מתוך אמונה עמוקה צי-הזכרתי אשר נכרתה בין ארץ-ישראל ושארית הפליטה לא הכינה זכי צריקתו לא-התחייבה עוד. שותפות נגדול וחסד נצאצו. והנהי באו לכישר גם במסירות-התפקיד, אשר נערכו על-ידי גופים שונים בשנות האחרון לשיבתה בגרמניה, שטרות, שדלת בתן הפנה ציונית רבת תוד. ולכי אמר חודש כי זכיתי והי וחי חכיר לחיות שותפים לפרק בה חשבו רוב עלילה בתולדות עמנו וחי זכינו לסיים המצילה.

סיכום

לרגיש סדר ראשון לאורים המעטים המוצלים מאש הכבושים, זאת היתה המטרה המקורית של המשלחת אשר אורגנה בתור, פולחן סעדי של היישוב — והיא נהפכה למארגנה המוסבה והחודית הגדולה בגולה ישראל. נשלחנו להביא לשארית הפליטה את הבשרה של אמות ישראל — המבאנו לה את בשרה המדי של ישראל, כי ההיסטוריה הטילה עלינו את התפקיד לפתוח בחייה השניה במלחמה ישראל לתקומה.

הדברים לא יצו ברורים לנו ואף לא לשלוחינו עם התחלנו בארגון המשלחת ורק לאטי-לאטי התחוו לנו התפקיד במלוא הקפנה. גם אז חשו רבים מבין העושים במלאכה יותר את משמעותה הגדולה משידעה בוכרתם, אך מקונו פעולתה של המשלחת ניסו לבססו על ניתוח מקיף של הנוהיה היחידה בומגנו.

כיצד ראינו אנו את משאלה היחודית ואת בעייה הציונית בהקופה שלאחר מלחמת-העולם השניה? השואה האיומה שהביא היטלר על קדמה ארוכה עלולה היתה לטתום את הגולל על אחרית תקוותה של עם ישראל ולבטל כל סיכוי להגשמה הציונית. כי הרי נשארונו כמעט ללא עם. אמונו הצנון בעצמי ימי השואה את התביעה לעצמאות ישראל ולכיטון מדינה יהודית בארץ-ישראל חרשנו כי בבוט היום בו חתלם על הסדר ישראל ולכיטון מדינה היתה לקח השואה ועלי-מנו למצות הישבותה, גם לעם היחודי ואמשידות. לפרוץ את יחסי-החידוה במלחמה. אולם תביעה זאת עד כמה שלא היתה צדקה, היתה סיכויים פלוצים צדקה; על כל שוקל אינו נהנה על-פני הצדק והאבסולוטיזם, ועדת-גותה לפיצוץ צדקה, על כל שוקל שגישה למשנה, אלא-ופולטימי כחוח-הנאציים וכן המגששות-לחברה-לידי פתרונות ראויים להם. ואנו — מה-כוחות-כי-יצאנו מאתה אדם התפקודי ערב המלחמה תוכנסו למיטה-סדום של הספר-הגלגלי באשר-יכחוח-שלי, חיים היחודי לא היה שקול בעיני השליט כנגד הסכנת האורבת-למדינת-זעירב, הרי אחרי הקוה חיים. והוראה בשנות המלחמה עמנו יוד עוד בהיבה, ועל כן לא היה זה

רק כ-1000 איש שזועברו למחנות אחרים. במוחי גם היום כי עמדתנו הנקיבה בעניין פוקינו היא אשר גביעיה המשך סדיני של עבודתנו, היא אשר הטיחה עליה המצויה מסודרת לעד חודשים ביספר; ואילו תגובה אחרת מטעם המוסדות במקרה של פלוצינג בקיץ 1949 שברת את תקן העקבי גוזה דרך אגב, העניין התי גם לשותבם של אנשי פוקינו; ולכן נהיכו לארץ במוזן שדיו עוד אפשרויות שיבו בערים הנטשות ולא הצטרכו לשבת חודשים ארוכים בברי-עולים עד אשר נמצאו את סידורם.

באמצע יאנואר 1949 נחכנס במינכן הכינוס השנתי השלישי של המשלחת הארצישראלית, הוא כינוסה האחרון. הכינוס סקר את ההפתחות של שארית הפליטה ועבודתה בחופה מאז השיחוד, וכן בא להעריך את מקומה של שארית הפליטה במשפחה היהודית הגדולה העוברת עליה. אך עם זאת בא הכינוס לחתומה את קווי המעלה לקראת סיום שלחותנו. הערכתי אז, כי בגרמניה על כל אחרית ישנם עוד כ-40,000 מעמלים לעליה. את המקדונג, התפקיד המשלחת הישראלית ותפקיד הוועד המרכזי של שארית הפליטה, ראיתי בתוסל מוזר של בעיית שארית הפליטה הועדה המגויית. לא העלמתי עין מוכי, כי ישאר שורדים, כי יחיד, "זנבות" לשעלה. על כן ראיתי את עיקר פעולתנו בהעלאת כ-30,000 איש עד לקיץ 1949 ובאות לקראת את המקדונג כמגמה. אם נעשה זאת, הטברתי, הרי נסיים פרק היסטורי המחולל בשיחודים של ניצולי השואה, נמשך בנודדי עם החומר לקראת מלחמתנו ומעבר דרך העשלה המאבק וההשתתפות במלחמת השיחודי לחיסול גולת אידיפה לקיבוץ גלית ולקוממיות ישראל. בואה חתול שארית הפליטה לתקומה כקאטגוריה היסטורית. אך בה עוד לא יחוסל הקיבוץ היחודי בגרמניה לחלוטין. עוד יחיו כאן קודים ועוד יהיו ביניהם כאלי הרוצים לעלות, הם אף יעלו. לא שללתי אפשרות ששליחי ישראל יספלו גם ביהודים אלה, אך הדגשתי את הצורך לובליט תבלטה ברורה את סיום תפרשה בה אנו עסקי, את השלמת המשימה אשר נפלה בהלקנו. רביעתי את דעתי, כי זאת אפשר לבצע עד גמול שנת תשי"ט; ואז יש לחסל את המשלחת ואת הוועד המרכזי הנה. אם ובמידה שיהיה צורך בטיפול בשרידים אשר ישארו עוד אחר-כך בגרמניה, יחליטו ברוב כובא הומו; אך הדגשתי כי הפקידים אלה אינם עוד מתפקידיה של המשלחת הזאת, אינם עוד בחוסם פעולתה של המסורה האידיאית אשר תוקמה על-ידינו בשנת 1945.

מחורבנית זו אשר החוויה בכינוס השליטים ביאנואר 1949 בוצעו חלקים גדלים. ממדי תעלית אשר לקוחי בתשובון עד לקיץ 1949 כמעט שחשגנו, ואם פעם יטום המיספר והולל של העולים בגרמניה יתברר שכונתה לא שטיחי בהערכתה אלא אולי כ-5000. גם התכנית של חיסול מחנות מקיפי למציל תעלית בוצעה ברובה נדרול. מה שלא הוגשש מתוכנית זו הרי זאת הצעתי שלא תתיק רציפות של הקופות, שסיום תעלית והמוצית יהיה מלוח בחיסול המסירות הארגונויות אשר נוצרו עברד הקופת התמונה במקלי-לילה של המחנות נכבה הקופת ההגשמה, הקופת תעלית והמוצית, הציונות (המסקנה) שראתה חשונה בעיני משעמם מדיניים, הונוכייים ומוסריים כאחד לא באה במקומה בא מעבר

פשו בהכרח הפליטים תלוייהם במקורותיה מוחל ממשיים... אר-העמלה ברשת עצומה ותלותם במסדות חרית הקשו בהם את כשרי התבונה... המפלגה ברק המציינת והמליץ הנבואי לייזי נפוח מפרץ של מסדות חלואים על-בלמה יצחק גרענברג בבקורו במחנות חת-לולופה זו בשרי קולע צאמלה-כרי-החור בשנותו מתכיר לו את המצב הול של שאגאל ישנם אמנם החובות והתים אך הכל עקום ומרוב בארית.

חורב רשילת שימשו בינלכונה בחיית של שארית הפליטה חורב רבוקים זה בוח לקו חיים הראשון לקימה על ארמה גרמנית. בשנים הראשונות גברו התפתחות החיוביים וטיכומם הוא שכשנות המאבק היתה שארית הפליטה העתידה-הנאציה ביוחד ליישוב הנלחם למען שחרור המם עצמאות וקייבוי-גלויותיה במחנהו הפליטים היו המעיינות הארורים ביותר להעפלה להתגייסות ולעלה שארית הפליטה מליאה גם המקיר מדיני ראשון במשלה. תפסחה הנאה בפני משיל תבל נדרחה וחותרתה הבלי-גרתעת לחף ניעור שיכנעו עמם רשלישדים כי מוכרחים למצוא פתרון לכיעת של עם אשר בורחה נפש כוח דבק בחוץ חרולש וחי במחלצתו העתידת.

להעפלהם של אנשי שארית הפליטה היה לפי מושב הכרזת חלק מברעי גם בפוחת שער היצאה לחרים העולם מאצות והמקראית העממית. תנועתם המתמדת ונאמנותם הציונית של הפליטים חיונו את רוחם ואת חודעתם הלאומית של היהודים בכל ארצות מוצר ארופה גורמם להסיטה בקידום ובשקנות אלה בשלה בממשלות הגוש המזרחי והכרת כי מושב לגבי גורם תוסס זה לסטות מן המדיניות הכללית של אסור ההגירה ולאפשר לו אפיק בונה. הוא הורשו לעלות ספק גדול הוא בעיני, אם היינו עלדה המבנית של יחיד בלגריה צ'כוי-סלובקית, פולין והמנהיג אלקמל קומה לה לה הכרחה וההעפלה של שארית הפליטה שארית הפליטה בהמניה נהנה לנו כמאה אלה עולים וכסם כבר אפשר לקדם גם את חלקה במאבק הנביין של מדינתנו ריש לעודת כי שארית פליטה זו אשר מקום בה נכב לה בין מחוללי המהפכה המדינית שלנו, בין כובשי עצמאותנו לא התעלמה לאותה רמה בין כונו מדינתנו. חלקה קטן בהנחה החלוצית. במקל הקהוישוכות נמשי, בישוב הקטר ובבניין הערים החדשות בישראל. מבחינת אה שלח עלת העליה מבולגריה צ'כוסלובקיה והמסלבה — אם לתוכי רק ארצות אחרות — בהרבה אי-על-טי שהגלויות הללו לא חרמם חרמה דומה לזו של שארית הפליטה למאבקו ולמלחמת השיחור. אנו נתקלים כאן בהפסדה חרושה על יפה ממלכותו למאבקו בארצות שונות כי המהפכה אשר חרבה את המלטה השיו לאם נמנם עם תנועה נאציסטית ביחור של המשטר החמישי. תועה התחזית שלנו בארץ-ישראל ויתה מחסנת במחז לבח לפני סלנו זו באשר לא התפתח בלבוש קה מדיני בעל השקפה מהפכית אלא חתרנות לציונית צרפתי חיים בולם תפחה האדם הישראלי חודש נושא המהפכה והשלימות הגוענת נסתה להביח את הגלות המהפכה הלאומית והסוציאליזם של עם ישראל ואת רציפותו על-ידי מוסבת רצופה של חלוצית על כן אל עצלה פלוג בין המחנה של לחמי חרופש למחנה של הבונים העמלים אך שיפסח-חיש זה של מהפכות קונסטרק-

כאן בדרכי הנאה חי במחנהו על-פי חוקיו הוא ובאורחי חיים המיוחדים לו. חריאלקטיקה של תהליכי השיחור של עמנו הביאה לדי המצב המור, שתיה צורך בשיבה לגישו על-מנת שישמרו הכוח אשר עם ביטולו של הגישו יפסק מעצמו את כל עול הנלות. היה צורך בחיידק החיו של אנשי האורח החדשים עד לקיצוניות על-מנת שיתגבש בהם הרצון והאמת להכות שורשים ארציים בארצת המולדת ולא להסתפק עוד בהאזנות מודעת בונה.

שארית הפליטה לא היתה לה עוד רוד חוזת לעברת, היא לא יכלה להשלים עם הצרה שלה על כן נשאה את עיניה לעתיד חופשי במולדת העם. היא ראתה את עצמה בדרך ומשום כך נעמה יותר מכל קוביך אחר לצו העפלה ולא הפחדתה הלאה הודר. שארית הפליטה היתה נהונה בסביבה רוח ועצמה. בידודה החברתי אפסיד לה לשמר על צביעה ואף להתגבש בחור חשיבה לאומית. כן קרה כי בהקפחה בה נשחקו שרידי יהדות אירופה בכל ארצות מגוריהם התמסקו מנכסי הרכושה, קם במחנות העקורים כח משמר רב-ערד. כאן היו מפכים חיים קהיליים מלאים שלא היו כדוגמתם לא רק באירופה שלאחז השואה אלא אף בהקפחה שלפני מלחמת-העולם השנית. כאן התרכו קיבוץ חורר אשר כל ילדיו התחנכו בהנהיג-ספר עבריים, בחיים הציוניים שלהם שפת יקייש שלטון מחלט ושום שפה חסוית לא התחזקה בה. היתה כאן ציטונות מסועפת בידיים וגם עיתונות עברית, תיאטרון יהודי וכיצא באלה. כל ענייני העדה היו הנהלים במסודות דתיות, בין שהיו אלה מסודות חילוניים, כונו חויעד המרכזי ושליחותו, או מסודות דתיות, כנוו בת-הדין של הרכנות. כאן הקופת האמאניפצציה לא היתה עוד ארץ בתפוצות בעקדירות. אמנם נכון הוא שלא היתה כמעט שום ציורה של הציבור היה המלכד בעקדירות. שארית הפליטה מיעדות היו יחד לעבר רחומה ראויה לשמה וכי פני התרבות של שארית הפליטה מיעדות היו יחד לעבר של העיירה אשר לא היתה קיימת עוד מאשר אל העתיד, אולם בהקפחה של התפוצות העם והחברות אין לול גם בהורחם שלמהים.

אך בצידו של החיוב הרב שהתגלם בשארית הפליטה לא חסרה גם שלילה רבה, וחולשות רפגמה של שארית הפליטה נובעים מאותם תמקודות עצמם, שבטם נקמה גבורתה ונדללת. חוויית שנות השואה השאירו מישקע עמוק בנפש היהודים היה. פצעיהם לא הגליד למרות יצר החיים העז אשר פנים בתוכם, אבדת לוח האמונה והמשימה כאדם, בטוב. לם היה מלא חשיבות, מרי ויאוש. מצב נפשי זה הביא אנשים בעלי מידות מסוריות יציבות לדי מעשים נורמים של גבורת, של תומכרות לאדיאיה, של חס וביטול לסכנות, לחל-רוח של "אף-על-פני-כן". ומנה אף הביא אנשים שאבד להם שיווי-המשקל הממסדי ליי ציניות המקורות. תנאי חיים של, העקורים" סויעו אף הם בשני המינונים המבוגרים כאחד. בידודם בחור חשיבה נפרדת בהרעמה לא היה מחולש. לא היה אמנם מנע חרתי וחברתי המשפחתי בין הפליטים היהודים לבין הגרמנים, אולם היו קשרים כלכליים, המשפחתי המבוגר של חי בסלה וקייבה כבאו האפשרות של דוחים קלים בשוק השחור מכאן נהנו את אותותיהם בהמחנה של שארית הפליטה. רבים נתפשו לאורח-חיים קליל והמבנית ריקת רדופת בני, ארבת הברק החינוכי ושנא לעמל כפסי-

המשלחת הארצישראלית לשארית הפליטה

עוד יוכל לקחת אחר מדינם של כל שאר המיעוטים, עליהם לנותן על יישובם או על ייחורם, עליהם לנטוש את ארץ מגוריהם או את עמם, את אורחותם או אורח לאומיהם.

אלטרנטיבה זו היא אובייקטיבית ולא שרירותית. אין ספקה מפני עצמה, אין זה אומר כי הבלתי-בין שתי האפשרויות תינתן ביד הנהגים כי ימנהגוה משהיה במדינת מדינת ארופה ומדינת לא רק מנוגדויות לאומית, אלא גם מנוגדויות של המשטר הכלכלי-המדיני. לא זו בלבד שמעמדה ייפגע רק-עם-אחר בכל ארץ וארץ ורק שפה אחת תודבר בה, אלא כל העם היה מעמד אחד, והשלטת בו מפלגה אחת ומשטר זה לפי אופני איגונו נתנו לכפופים לו את הנהגתו. לקבלה או לדחואו, משטרו זה איגונו מכריז בוטוח הנהגתו; ועל כן לא יוכלו להתחלש-מנוגדויות המדיניות והחוקיות שנוסחו לפלישת הארצות מדינת ומדינת ארופה לא עוד הודות תוך יציאת ארצות מגוריהם, אלא על-ידי עליהם להיכלע בתוך הנהגתם שביניהם גם שוכניהם, והמשמעות המדינית של רוב מדיני עמנו בארצות השולט על-ידי מדינת מאונס של המיעוטים שנתנו.

החוקרים המעטים אשר נותרו במדינת ארופה, בצרפת ובארצות השפלה — או שנבנו על שכבות מתבוללות מן רוב ולא היה להם עוד תודעה חודשית, בעלת ערך או שווי פליטים מחוקרי שורשים שקדם להם הולנדי-לומבדי בארצות שונותינו המגיד בבוח מובלל רב.

אם היה בצרפתו להבטיח מלואים למעורכה שליט, הרי הייבולם הייני לתוציא את יהודי מדינת ארופה למקום אשר ממנו יוכלו לנתע ולהיגר אל שדה המעשה הצריכים היינו למצוא בסיס אופורטוניזם נוח לניהול מלחמתנו במסאי אשר במשך חופש הנהגה ורציפות תקישר בין החוקרים אל ארץ ישראל לפני הולדתה פה.

מבחינה זו הרי הנמאים בשטחי המדינה, והפטי באזור המדינה הצרפתית, איראליים, כאן היה אפשרי רכרו יהודי במדינה אשר נשלל ממה שלטון מדיני, שלטונות הכיבוש לא תפשו לאה תפליטים ליהודים אלא תפליטים כלשהם, במדינת שאלה לא פגעו בחוקי הכיבוש. לא היה להם אינטרסים מנוגדים ביניהם למאוייהם של הפליטים, הם היו משפיעים מדי-הקנה באמהות רבותיהם. הקלה היהודית אשר המכה בפליטים, רכרו החוקרים בארצות הפליטה של הארצות בפני לא היה בה פיתוי להאחות של קבוצה ולהתבוללות החוקיות והחוקיות וזוהו פליטים ועם פליטים, עקריים שורף מאחורי גבם את המדינה הצרפתית. לקחתה ועם זאת מניע בעדם את כוונתם להחיות את הפליטים. קיבלו את הפליטים והפליטה של הארצות הפליטה של חשבון מוסדות הסייע והבילאומים היהודיים עשו אותם בלתי-תלויים במשך של חכם אשר בוטחו הם וישיבתם. כאן יכלו להפיש את עצמם לרוב שובאר מהם במדינת ארופה, והן על צדיהם הלאומי והחוקיות שלהם. ציטטתם במדינת ארופה בכוח של משטר המשלטה על כל שטחי החוקים והפליטה של הארצות הפליטה של חשבון מוסדות הסייע והבילאומים היהודיים עשו אותם בלתי-תלויים במשך של חכם באר, כלומר בארץ שלא היה בה לא משטר מדיני-עצמאי ולא משך מתכונ, כולל היה להחממת חוקי של עדה אקסטרטוריאליה כביכול, מדינת יהודי הנהגה

מקרות שממשלת הליבור הבריטית תמכה מדין מאד מן המדינה ההגמוניסטית של מפלגת הליבור האופוזיציונית הניחה סבורה כי אפשר ומותר להפשי דרך להבטחת זכויות אורח למיעוט היהודי בארץ-ישראל תוך מתן כרימת לחוזה של גאולה והם היתרתי. היה ברור לנו כי משטר של מאנדאט או אפטרופסט אורח על ארץ-ישראל לא יוכל עוד להימשך וכן רוב גורלה המדיני של הארץ יהיה נתון בידינו. יחדות זו הרי הייתה שררית במשך מאות שנים במצב של קפאון חברתי ושחיתות. יחדות זו כל נאמנותו לציון טום הניעה לשלב התפתחות בו היהודי כחוח דינאמיים מדיניים. את חוזה הנהגה נשא בלבם מזה דורות אלם להבחי כי ברור הזה יוכרע הנהגה או לאבדון טום הניעה. אכן, יחדות זו נגאלה כחם בוטוח המנהלת הפדויית, אך לא יוכלו לעשות כי היא תפדה את המנהלת משביה. והקיבוץ היהודי הגדול בארצות מעבר לים היה אמנם קשור כח ובשארית הפליטה קשר סמינטימאלי, קשר של אהדה ועזרה, הוא כאב את כאבנו והוא הדחיק עם המקלטנו; אך קיבוץ זה רוכן על נכסיו בהרשגת מוחו כיון עד שאיננו יכול להאר ליצמו כי במערכת שלנו חרוץ אולי גם גורלו הוא, וכאן הירגשה כיון חוקים אמנם סולידאריים אך לא תחתן השתמפות המוגנת פעילת במספכה. הצירוף אשר נולדה על ברכי יהדות ארופה, יכלה ליצור את המדינה המתפתחת והנהגה להקפות והנהגתה רק בהישגתה על אותם תוכחות שחולדו ויטשו אותה על הלישוב אשר התרכו בתקופת הנהגה בארץ ועל שרירי יהדות ארופה. אם אלה לא יעמדו תל, הרי אבדה תקוותה.

ברם איננו התקופה המתבטאת דוקא בכך שבמקום הסיכוי האחרון איר ל השוכן החומר בוחרי. לא זו בלבד שלמעלה משמונים אחוז של יהדות ארופה (מחוץ לבריטניה) חלבו ללא שוב, אלא גם השאריה היתה בסכנה. שיך ניתוק התפוררות, אחרי שנסתמו המעצמות המפכים של היהדות והציונות, איננו רוח קדימ וזיקה ליישוב גם את הפלג הדל שנתה. כי על ארופה שוכר על ש מפעלה אשר גורף ארצות רבות למערב-למזרח היתה חוצה את ארופה לשהים. אחי המיעוטים של מדינת זו הוא כי בשני צידי הקו המפריד קיימת עיריין רק מדינת חרי-לאומיות. אין יותר מיעוטים לאומיים, בין משום שהעיתקו המיעוטים אל מעבר לבלקן באין מיעוטים מתבטלת מאלה בעיית הנהגה עליהם ושמינית האוטונומיה התרבותית והחוקית שלהם. והנהגתם נשאר המיעוטים הלאומי האחרון בארופה הדינאמי.

סביבתו יכול היה לתפחת רק בארץ-ישראל גופא ואילו בין העדות הפוליות זיכר והבלדל בין שני הטייפוסים.

אם אמנם חלקה של שארית הפליטה איננו רב במאמץ החלוצי, הרי יש בכל זאת לראות בה גורם חיובי ביסודו. רוב עוליה נמנים על השכבות העמלות חם הסתדרו בחורשת ובמלאכה, במקדמות ובמקצועות חופשיים, אך גם במסחר ובשירותים, רמסם התרבותיות אינה נבדלת בהרבה מרמסם של היישוב ותוריק חם ממוגברים מהם על המחצות המפורדות בין היישוב לבין העולים, וילדים אינם נבדלים ערד מילדינו. הם נבלעים מזה בתור היישוב ונוטלים על עצמם ערל משרות אורח במדינת ישראל. מבחינה זאת אפשר לומר, כי קליטתה של שארית הפליטה בארץ הצליחה למעלה מן המועד.

אך בבואנו לסכם את החיוב הנודל שבשארית הפליטה, את זכות הנכבדה שלה בין המצטרפים למאבקו לשחרור ואת תרומתה לעליה ולבנין הארץ, לא נוכל לנסות גם על ציון השלילה הרבה שהתגבשה בוהברית שאריתה. הדברים איום אמורים באלה אשר הגידו לאיצות מעבר לים. מעולם לא קיוונו כי שארית הפליטה תעלה במאה אחוזים לארץ. ידענו כי לא כולם מתוודעים תגורים ומקלותים בקירובם, אם למרות כל המכשולים וכל ההזדוהות עלו שני שלישים של יושבי המחתה לארץ, וזו הישג נודל. לא במתנאים לאמריקה האסון, אלא תקלו באלה אשר לא יכלו עדיין לחפור מסידי חבשה והשגתה לקדמה של מדינת ישראל הם עדיין יושבים על אדמת גרמניה. שתי רבנות, התעוררים והמאמצים ערד כיום בגרמניה לא זו בלבד שהם מחללים את כבוד ישראל, אלא הם מתורסם גם סכנה לעם כולו. הרי לא נוכל לשכוח כי המלחמה היהודים שימשו לנאצים מנחה עיקרי לכיבוש השלטון ולביסוסו. כל עוד יהיה קיבוץ יהודי בגרמניה, ומה ערד עדה חסרת שורשים ונטולת ערכים, פאנארויטית ביסודו ופולחנאקאביטית בלתיכוחית, צפויה לנו הסכנה כי אנטישמיות פורעה תשמש עוד פעם דבק עיקרי לחייתתה של גרמניה לאומנית וכי ארסת יהפוש מכאן לשאר ארצות הנולדו. ולא זו בלבד, אלא עצם קיומו של קיבוץ יהודי פרוץ זה בגרמניה מזוהה כוח משיכו לנסלות והמפוקקים ביחור בגליות אירופה הוא עלול לגדול ולרבות. הוא לספר את ערכת ותליסטריו של שארית הפליטה ויית' לחצוץ לא רק על מקומה במחפך וההודות ועל תרבותה שצויבור אומלל זה נושא לעצמו ולעם כולו, אלא גם על הפסולת שלה ועל הסכנה שהיא נושאת בחובה לעצמה ולכל ישראל.

המשלחת הארצישראלית נשלח על עצמה משימה כבדה — ועמדה בה. שירותה צאמנה את הציבור שאליה בשלחה ושירותה את העניין הכללי של ישראל המחדש את חייה. הצלחתה של המשלחה לא עלתה לה הנבל היה על לא רק לנסתגל לצמיחות חדשה וזוהי אלא קודם-כל לרכוש את אמונה של שארית הפליטה, דבר שלא ניתן לה מראש הדשנו רק אחרי תקופה ממושכת של עבודת משותפת וזויה משותפים. אמתנו לא קיבלנו שום דבר קטרוג, אשר לעתים ש תרבותות חסות בלשי ציבור תפליטים מעולם לא גרסנו בגריסה אחד ממתנתי כי שארית הפליטה היא, ותוצאתה של סלקציה שלילית" בעם היהודי. אך סמך מעטנו ותחוק אהנו לא יכולנו להסכים גם לדברי השבחה של מבקרים אשר ראו את

המשלחת הארצישראלית לשארית הפליטה

שארית הפליטה רק ברגעי התעלותה. ידענו את חולשותיהם ולא-פעם הולכנו קרי עממם, וכל כך גם יצא ידגום עלינו. אך אהבנו אותם כל עממיתנו ועל-צאמנותם. יראנו בהם בנזכרות במהפכתנו ושמרנו על בריה זו לא-תפרידנו. ארבעה יסודות היו למשלחת זו, אשר בהם סוה התלונה:

(א) החנה לנו הערכת-כרונה של התקופה בחלוח עמנו. לנגב אנונימוזיות השואה אשר עברה על החנה ארוסה וסכנה הכליון הלאומי היות-צטרפותה את מנתחוננו. על כן ראינו את עיקר פועלתנו בשילובה במערכת ובריקחה והעפלה והמאבק. קו יסודי זה הוא אשר קבע את כל עבודתנו.

(ב) ראינו בשארית הפליטה גורם ראשון במעלה במערכת הרוח, גורם הקל הדרעה עצמית, אם כי לא תמיד התעלה לרם יעוד אשר הליסטוריקי וחסידה עליו. יחסנו אל שארית הפליטה לא נקבע על-פי מביצים והמאנוסאליים בלבד, אלא קודם-כל על-פי הערכה התמקיד שהיה עליה למלא במערכה שלנו. משום כך לא קוינו תמיד רכים הידענו לזכות ואף לספק. הנוגשה היער וטארייסקיטיב נובלה גם לכך שעם כל הודותינו עם מאווייה והביצועותה היסודיים של שארית הפליטה ששרתו על ריסטאנס מוויים בינה לבניינו, דבר אשר בהתחלה שימש יסוד לחלונות רבות על השלוחים, אך וזא איפשר לנו שלא להיסתף עם כל רוח. אנוני-לא גורסנו כי שארית הפליטה וארץ-ישראל חד הם, אלא להיסתף עם כל רוח. אנוני-לא חייבת במאמץ נפשי ופסיכוכרי על-מנת להמאוח עם ארץ-ישראל. זעבנו את חזיתו הארצישראלית ואת הוודס והישראל וחושו מול חזיתו הנלחח האחרים-לנלחתי.

(ג) אנונו אחדנו את כל המוצקיות הארצישראליות הצינוליות, במקורה אהנו, לא איפשרנו פועלות נפרדות של מחלוקת או מסודות ארצישראלים שונים אלא ריכזנו את כל הפועלות במסגרת המשלחת האחת של הסוכנות היהודית. יקר על-כך: מסגרת זו שימשה הו את הפועלה הליגאלית והו את הפועלה המאוהדת. המשלחת עסקה בעליה רשמית, בהכשרה, בהסברה ציונית וביסופול-צנוער; כשם שעסקה בבריות, בהעפלה ובהגנה היא טיפלה בשאלות מדיניות ומשפטיות ובפעולות סוד כשם שפעלה בהדרכת פעולותיהם של מסודות שארית הפליטה. אחוד כולל זה של כל המוצקיות במסגרת אחת היה בו ויודש בפועלה הציננית והוא לא הושג בשום מקום אחר. אחוד זה לא היה בלתי-סופק, כי השילוב המשותפות יוכלו היהו להשכיל את מעמדנו הורשפי, אולם סיכוח זה הוא אשר איפשר לנו ניצול מלא של כוחות המשלחת הוא אשר הגליש את מנתחוננו מכו יסוד האמונה וההערכה אשר שארית הפליטה רחשה לנו. הוא גם הליש את קרובנו יעניי השלסונות.

(ד) אם מצד אחד ריכזנו במשלחת סוכות רוב-שלא היה כדוגמתה כשם משלחת ציונית בארץ אהודת כלשהי, הרי מאידך ניסא-השתתבו את-עצרת המשלחת לא על עיקרון הירוארכית על-פי התפקוד ומינוי אלא על עיקרון וטקראטי של בוליד. ועד המשלחות הנכוח בכינוס כללי של כל השלוחים היה המסוי תקופע, קבנה וטקראטי זה של המשלחת איפשר שיתוף בין שלוחים ונגמים על מפלגות שונות והודות לו היתה המשלחת שהורכבה בארץ על-פי מפתח מפלגתי למוך אהיר

ישעיהו לנדא

לייחודה ולאופיה האוניברסאלי של השואה

(בשולי מאמרו של ד"ר ישראל גוספל)

בסנינו זה להעלות הערות והדוהרות לדיון בו פתח ד"ר ישראל גוספל במאמרו המאלף אהיהם לחובנו לפני סדר הוצאת הברית, הגם שאודק לעתים לחור לשקדם ואלו גם להשלים הערות לסעיפים בהם לא אגע בשלב זה

סיווג המשטר הנאציאוטולאציוליסטי

בפתח הדברים מסוג ד"ר גוספל את משטרו של הרייך השלישי בקבוצת המשטרים השונים ומסתייג בכך בתוקפים המסורתיים בעלי גטיות שונות, מהם הנוטים לסוג את "הרייך השלישי" כמשטר חדש וממם הרואים במשטר זה את אור הזוגים והדעים באותה תקופת אם כל בעל גוון מיוחד, שאין בו כדי להצאא קבוצת המשטרים הטוטאליטאריים או המאסיביים, קבוצת תוקפים נוספת חנה בעלת מפיסת שלפתי אין בנאציאוטולאציוליסטים משום דבר יוצא דופן עד כדי הצורך לסווגו כמבנה שלטוני נפרד.

המסקנה שאליה הגיעו הנה אחרים וקאו ל י פרידריך (מחאקיס) הבהמסם במדעי המדינה כנאמר על-ידי ד"ר גוספל, שהנאציאוטולאציוליסט שני, צורת חדשה של שלטון, נראית שקולח ומשכנעת יותר לעומת דעות אחרות שהתוכנן לעיל מפאת האימפיות בתורת הנאציים שאין להם סימן הלכך בדיסקאסות אחרות ועל-ידי כך נוצר שוני מהותי ומחייב קביעת סוג שלטוני נפרד. לרייך השלישי גם אם יקומו יורשים או מחקים אופיי זה שבחנות הנאציים, כפי שסווגו קלוג, הרי זהו זה המשך לערך ומדע אותו פתח הרייך השלישי הנכבד, ברוב השוני של המאה העשרים.

המאפיינים הרשאים של הרייך השלישי, המיוחזר לתורת הנאציים, נפרד בקונצפציה הגרמנית המצוינת; ובמרכזה השאטות לשייח סטרי, צעלים שהתגבשו במשך דורות רבים — תפיסה קדומים ועד לזר הראשון של המאה העשרים, שם חקיעה אחרת לא מסתא אחרות וריים ובעקבותיהם המסויים, שהאנשים יסגלו לעצמם חנה, אהבתחנותה עקריים השתם-אסטוריים ועד ליפני-אנוי כפי שיעשהו, זאת-חורתי-הנאציים שהתגבשה הגלוייה להפוך סדרי העולם-לכונן, סדר-חדש.

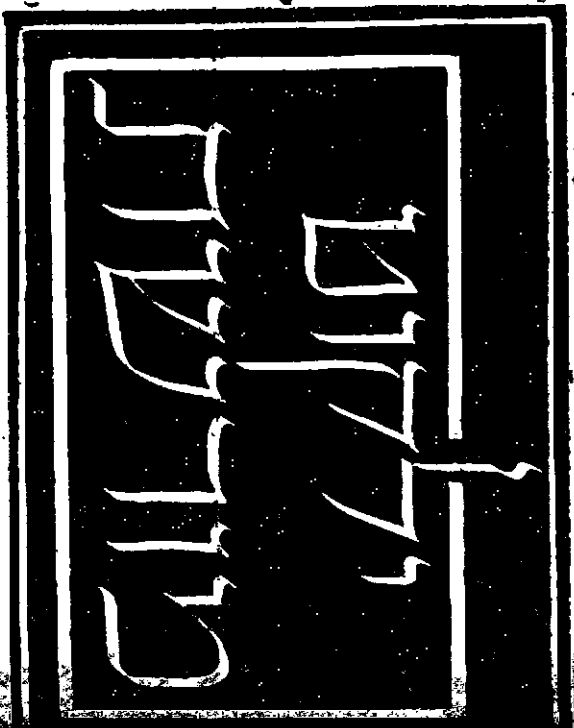
חיים יחייל

ומאחור בגלגל אשכנו יש להוציא את העקודת הזאת כי תכופות נשמעת-יהאשמה כי השליטים גם אשר פילגו את שארית הפליטה האשמה ונשמתו ונשלת כל יסוד הפילגו של הוסתודות הציניות והאחידה בא השיבה ונשמתו והאחידה השלמה היה זר לרוב אשר בא למחנות מפולין ולא הייתה לו תמיכה גם ברוב המפלגות בארץ נכון הוא כי בעת הפילגו היה גם שליטים פעילים בעידוד הקבוצות השונות שפשו שהסתודות הציניות האחידה, אולם לאחור-מכיו זימה המשלחת, אשר הנשימה בתוכה שיחתו כל הזרמים, לזוגתה של שיחתו התחדפת המאור על המפורי.

דואג, המשלחת לא הייתה גוף מעשילם. לא זו בלבד שפרט זה או אחר לא נעלה בעבודתו, גם המשלחת בתור שכזאת לא השיבה את כל כשרותיה המפעל המרכזי של קיבוץ יהודי מודתי אירופה במקלט הארצי של מחנות העקורים, לא הגיע להיקף הרצוי. תנועתו הצלחה לנגיע את רוב קהירי פולין, אך לא עמל לק בחה להדביק גם את קיבוצי הקהורים בשאר ארצות מזרח אירופה בלבד. העקירה וההעפלה לא הצלחנו לוצל את זמן ישיבתם של הפליטים בגרמניה למפעלי הכשרה מקצועית ורוחנית בקנה-מידה הולם את הצרכים.

אולם עם כל הליקיים האלה ידעה המשלחת לשמור על דרכה שלא תשתבל והא ידעה לשמור על רוח האקטיביים הציני. היא קשה את גבם של הפליטים והתייצבה בראשם. היא נתנה בהם אמון ואמון זה וחזרו לק פכל פעילים. במקום הקשים של המאבק לא היה לנו סיפוק ברזל מזה שפליטים ואוהדים קראו לבנות זמן רב לפני קום המדינה, והציירות תאורטיאוליות, ואמנם זכנו שהמסקנה המסורית והפכה לסמכות מדינית ממשית ואת מקומה של "ציירות המדינה ברזל" הפכה הנציגות של מדינת ישראל שקמה לחתיה.

תורת משה - עיתון חינוכי וחינוכי

YALKUT

MORESHET

PERIODICAL

תורת ליא

תורת השמיא

תורת 1981

No. 30

November 1980